

PRINT POST APPROVED PP318852/00020

MAREC - APRIL 2008

Misli Thoughts

LETO - YEAR 57
ŠTEVILKA - NUMBER 2

<http://www.glasslovenije.com.au>

Misli
Marec - april
2008

VSEBINA

Tisto velikonočno jutro.....	3
Ob letošnjem kulturnem prazniku se spominjamo.....	5
Izpod Triglava.....	7
Sveta Družina Adelaide.....	11
Sv. Rafael Sydney.....	13
Iz Kraljičine dežele - QLD.....	17
Vaši darovi.....	19
Iz Kluba Panthers-Triglav.....	20
Obnovimo cerkev sv. Trojice.....	24
Pregarje v Brkinih.....	24
Sv. brata Ciril in Metod Melbourne.....	25
10 let Stare trte.....	32
Korenine dveh domovin.....	34
Nova knjiga - Zgodba o Kristalnem potoku.....	35
Iz Igralske družine Merrylands...36	
Helena Blagne.....	36
Čudovitih 16 dni v NZ	37
Sedaj pismo iz Slovenije - obisk pa v aprilu in maju.....	40
Oglasi.....	42
Sporočila fotografij.....	46

Po krstu Sienne Natalie, tretjega otroka v mladi družini Samantha in Damiana PIŠOTEK, četrtega slovenskega rodu. Kew, 27.01.2008.

Po krstu Anite Jozefe JAKŠA v Kew, 17. februarja 2008.

Sonny Paul BRADBURY je bil krščen v Kew, 24. februarja 2008.

ZORA KIRN praznuje 18. marca letos 75. rojstni dan. Hvaležni ji želimo še naprej Božje milosti in varstva Marije Pomagaj.

Tisto velikonočno jutro

Znanstvenik je iskal miren kotiček, kjer bi se naselil in v tišini opravljal znanstveno raziskovanje. Po dolgem iskanju je našel prostor v bližini samostana sester stroge klavzure. Ni bil veren. »Tukaj sem našel vsaj mir za svoj študij in poskuse,« je mislil.

Njegovo pričakovanje se je uresničilo samo delno. Večino dneva je bila njegova hiša obdana z mirom, ki ga je prekinjal ob določenih urah samo samostanski zvonček. Ob uri razvedrila sester, pa ni mogel storiti ničesar proti prekipevajočemu veselju in salvam smeha, ki so prodirale preko obzidja in skozi okna. Znanstveniku so postale te ure prava mora. Razmišljal je: »Te žene so uboge, živijo spokorno, ne poznajo užitkov sveta. Kako to, da so tako srečne in zadovoljne? Ali se za tem smehom ne skriva kaj grdega in nepoštenega?«

Sklenil je, da bo govoril z opatinjo in se rešil teh misli. Opatinja mu je na njegovo vprašanje »Kako to, da so sestre tako srečne in zadovoljne?« preprosto odgovorila: »Kristusove neveste smo.« - »Toda ali ni vaš ženin umrl že pred 2000 leti?« je ugovarjal znanstvenik. »Oprostite gospod profesor, toda ali niste bili seznanjeni, da je tri dni pozneje vstal od mrtvih? In me smo danes priče tega, kar se je zgodilo tri dni pozneje, priče velikonočnega jutra!«

Vse je odvisno od velikonočnega jutra. Evangelij vstajenjskega jutra pripoveduje o Mariji Magdaleni, ki je zgodaj zjutraj šla h grobu. Našla je prazen grob. Hitro je stekla k Simonu Petru in drugemu učencu in jima sporočila novico. Tudi onadva sta hitro tekla, prišla h grobu in ga preiskala. Videla sta in verovala.

Ti skromni podatki nam veliko povedo o veri v vstajenje. V vstajenje lahko verujemo le v skupnosti, v Cerkvi. Apostolsko pričevanje o Jezusovem vstajenju se je začelo s tekom Marije Magdalene, s tekom ljubezni! Ni šla domov in v skrbeh premišljevala, kdo le je ukradel Jezusovo telo in kam ga je skrnil. Stekla je k Jezusovim učencem. Verigo apostolskega pričevanja sta v teku nadaljevala Simon Peter in drugi učenec, ki ga je Jezus ljubil. Simon Peter je videl povoje, ki so ležali na tleh, zvit prtič, ki je bil na Jezusovi glavi. Kot realist je gledal, opazoval, razčlenjeval. Ribič Simon pač, ki je zares postal apostol Peter šele v tistem velikonočnem jutru. Nato je vstopil tudi mlajši učenec, ki je prvi prišel h grobu: videl

je in veroval. Mlajši učenec v poročilu nima imena. Krščansko izročilo v njem prepozna apostola Janeza, avtorja vstajenjske pripovedi. Njegovo ime pa je pravzaprav Jezusova ljubezen: učenec, ki ga je Jezus ljubil. V ljubezni in z ljubeznijo vidimo in verujemo, da je Kristus zares vstal od mrtvih. Ljubezen, ki jo je Jezus izkazal do konca s svojo smrtjo na križu, je zmagala. Ljubezen je vstajenje!

Ljubezen je dopolnitev Pisma. Vse, kar je zapisano v Pismih, v prvi in drugi zavezi, je le sled vstajenja ljubezni, tako kot so bile sledi vstalega Gospoda povoji in prtič v Jezusovem grobu. Ljubezen do živega in vstalega Kristusa smo prejeli iz omrežja apostolskega pričevanja. Zato Peter, ki se je k ljubezni spreobrnil šele v velikonočnem jutru, zatrdi: mi smo priče vstajenja. Z drugo besedo: mi smo priče ljubezni! Priče vstajenja, priče Božje zmage ljubezni, postanemo lahko tudi mi, danes, v Cerkvi, v slovensko-avstralskih občestvih!

**Da, vse je odvisno od tistega velikonočnega jutra,
od velikonočnih juter letošnje Velike noči!
Kristus je vstal, aleluja! Zares je vstal, aleluja!**

p. dr. Mihael S. Vovk OFM, Sveta Gora

BODIMO PRIČE GOSPODOVEGA VSTAJENJA

Marija Magdalena je v rosi velikonočnega jutra srečala Vstalega Gospoda in to veselo novico posredovala učencema Janezu in Petru.

Vstali Kristus prihaja tudi k nam. On prižiga praznično luč v naših srcih. Njegova svetloba bo pregnala temine naših misli, besed in dejanj ter nas navdala z novo svetlobo upanja, radosti in ljubezni.

Da bi lepo in milostno doživeli veličino velikonočnih praznikov Vam želimo Vaši dušni pastirji: p. Valerijan, p. Janez, p. Darko, p. Ciril, sodelavci Misli z urednico Marijo Anžič, Baragova knjižnica, sodelavci naših slovenskih misijonov v Avstraliji, patri in sestre, ki so nekdanje delovali med vami ter naši posinovljeni misijonarji. Posebno velikonočno voščilo nam vsem namenljajo slovenski škofje.

Dr. FRANCE PREŠEREN,
 poznan vsakemu Slovencu.
*Ko brez miru okrog divjam,
 prijatljji prašajo me, kam?
 Prašajte raj' oblak nebá,
 prašajte raji val morjá,
 kadar mogočni gospodar
 drvi jih semtertje vihar.
 Oblak ne ve, in val ne kam,
 - kam nese me obup, ne znam.
 Samo to znam, samo to vem,
 de pred obličje nje ne smem,
 in de ni mesta vrh zemljé,
 kjer bi pozabil to gorje!*

France Prešeren se je rodil v gorenjski vasi Vrba, 3. decembra 1800.

Prešeren preprosto ni trpel neumnosti in tiranije. Prešernova pesniška misel se ni vrtela le okoli vélike teme svobode; njegovi verzi so bili v prvi vrsti izraz silovite ljubezni - na eni strani do pripadnic lepšega spola in na drugi do naroda.

Ljubezen, ki jo srečujemo v Prešernovi poeziji, ima mnogo obrazov: zna biti polna nežnega upanja in neskrivane samozavesti, toda tudi brezmejnega trpljenja.

Pesnik pozna tako srečo kot nesrečo v ljubezni. Prva se povezuje z radostjo literarnega ustvarjanja, druga pa z bolečino spoznanja, da včasih niti popolna predanost, najboljši nameni in najlepše želje ne odpahnejo vrat srca nesmrtno ljubljene. Kakor drugi romantiki meni, da človeškemu srcu ni mogoče ukazovati, saj ljubezen ni nekaj, kar se izmenjava, kupuje in prodaja na trgu sanj in resničnosti. Nasprotno: srce ukazuje človeku, in to brez računanja na dobiček ali izgubo. Pesnik je v brezupni ljubezenski nesreči - enako kakor v upajoči ljubezenski sreči - odkril vir najgloblje poezije. Njegova poezija želi zbuditi "Slovenšč'no celo", se pravi vse ljudi, ki govore naš jezik. Tu se erotična ljubezen do ženske povezuje z dejavno ljubeznijo do rojakov, do naroda, ki mu pripada. Kdo ne pozna njegove pesniške zbirke Poezije?

Pesnik je umrl ob zori 8. februarja 1849.

Prešernova vizija je bila, da vsakdo živi v skladu s svojim notranjim bistvom; nihče nima pravice

terorizirati drugega. Ljudi je treba sprejeti takšne, kot so. Na večer življenja je napisal Zdravljico, ki je v vesoljno bratstvo pod praporom svobode združila vse ljudi dobre volje in vse narode sveta: res je bila to utopija - toda utopija, ki si jo je bilo vredno zamisliti. V srcih rojakov je Prešernova misel našla odmev; tako so njegovi monumentalni verzi postali osrednje sporočilo slovenske državne himne.

Za Slovence je France Prešeren to, kar je za Nemce Goethe, za Italijane Dante, za Škote Robert

Burns, za Poljake Mickiewicz, za Ruse Puškin, za Angleže Shakespeare. Prešeren je za generacije Slovencev mnogo več kot zgolj eden iz vrste domačih literatov. Je kratko malo naš pesniški genij. Spremlja nas od rojstva do smrti. Časi se spreminjajo, Prešernovo delo pa ostaja čvrsta skala neminljive lepote v razpenjenem morju minevanja.

PRIMOŽ TRUBAR ob 500-letnici rojstva

Primož Trubar se je rodil 1508 na Rašici. Šolal se je na Reki, v Salzburgu, pri škofu Bonomu v Trstu in na Dunaju. Leta 1530 je bil posvečen za duhovnika.

Služboval je v več slovenskih krajih (Loka pri Zidanem

Mostu, Laško, Celje, Ljubljana) in navdušeno ter prepričevalno deloval v smislu verske reformacije. Leta 1547 je moral v izgnanstvo v Nemčijo.

Najprej je živel v Nürnbergu, nato pa kot pridigar v Rothenburgu ob Tauberi, kjer je leta 1550 nastalo prvo Trubarjevo delo in **prva slovenska knjiga Katekizem**. Sočasno z njim je izšla

knjižica **Abecedarij** - kajti kdo bo bral katekizem, če ne pozna črk? Bil je začetnik slovenskega knjižnega jezika in naš prvi pisatelj. Leta 1553 je postal pastor v Kemptenu. Pomembno je leto 1555, ko je sprejel oziroma uvedel latinsko pisavo in vpeljal posebna znamenja za šumnike. Leta 1561 so ga kranjski deželni stanovi poklicali v Ljubljano, a se je še isto leto vrnil nazaj v Urach, kjer je imel župnijo in vodil Ungradovo tiskarno. Med letoma 1561 in 1565 je bil s

krajšim presledkom superintendent v Ljubljani, kjer je uredil protestantsko cerkev in leta leta 1564 izdal Slovensko cerkovno ordningo. Leta 1565 je bil ponovno izgnan: nekaj časa je župnikoval v Lauffenu na Würtemberškem in nato do smrti v Derendingenu. Umril je leta 1586.

Z njim se začenja zgodovina slovenskega slovstva; vse poprej so le redki, osamljeni rokopisi. Protestanti so razmahnilo pravo proizvodnjo slovenskega tiska. Primož Trubar je dokazal, da je naš narod sposoben enakopravno živeti v družbi kulturnih narodov Evrope. Z njim je dobila reformacija tudi narodnostne oblikovalne prvine. Objavil je 22 knjig v slovenščini in 2 v nemščini. Za osnovo slovenskega knjižnega jezika je po novih ugotovitvah izbral ljubljanski mestni govor, po starejših pa domače dolensko narečje. Njegov slog je krepak, nazoren, včasih šegav in retoričen. Objavil je 22 knjig v slovenščini in dve v nemščini. Poleg tega je napisal 10 predgovorov za dela drugih avtorjev v nemščini. Najvažnejši spisi so: *Catechismus* (z dodatkom pesmi), *Abecedarium*, 1550; *Ta evangeli sv. Matevža*, 1555; *Ta prvi dejl tiga noviga testamenta*, *Ta slovenski koledar*, 1557; *En regišter. . . ena kratka postila*; 1558; *Ta drugi dejl tiga noviga testamenta*, 1560; *Sv. Pavla ta dva listi*, 1561; *Cerkovna ordninga*, 1564; *Ta celi psalter Davidov*, 1566; *Ta celi katehismus*, *Sv. Pavla listuvi*, 1567; *Tri duhovske pejsni*, 1575; *Noviga testamenta pusledni dejl*, 1577; *Ta prvi psalm ž nega trijemi izlagami*, 1579; *Ta celi nov testament*, 1582. CERKOVNAORDNINGA vsebuje predpise o ustroju protestantskih verskih obredov, zahtevo po slovenski osnovni šoli in zahtevo po

pravici do uporabe slovenščine.

VALENTIN VODNIK ob 250-letnici rojstva

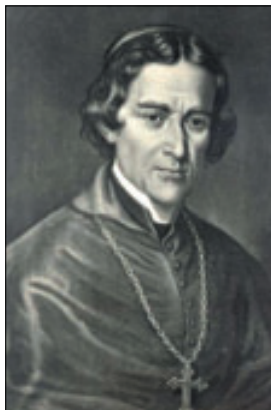
Valentin Vodnik, prvi pomembnejši slovenski pesnik, narodni preroditelj, učitelj, prevajalec, slovničar in urednik, se je rodil leta 1758 v Zgornji Šiški blizu Ljubljane v kmečko-obrtniški družini. Osnovno šolo je opravljal v Ljubljani, nato se je izobraževal tudi pri stricu v novomeškem samostanu. Po gimnaziji), v kateri sta ga zlasti zanimala poetika in retorika, se je v nekaterih frančiškanskih

samostanih (v Novem mestu, Ljubljani, Kamniku, na Sveti gori nad Gorico) pripravljaj za duhovniški poklic. Učil se je tudi orgljanja, študiral filozofijo in teologijo. Kot duhovnik je deloval v Ljubljani, na Bledu, v Sori, Ribnici in od leta 1793 na Koprivniku nad Bohinjem. V času Ilirskih provinc se je navduševal nad Francozi in njihovim priznavanjem naravnim pravic narodov. V novi oblasti je videl možnost, da bo slovenski jezik veljaven v šolstvu. Dosegel je uvedbo slovenščine kot učnega jezika v začetne in srednje šole na Kranjskem. Postal je celo ravnatelj in šolski nadzornik. Po vrnitvi Avstrijcev se je Vodnikov položaj poslabšal, saj so mu Avstrijci sodelovanje s Francozi zamerili, in ga kot »politično sumljivega« predčasno upokojili. Umril je v 8. januarja 1819 v Ljubljani, povsem izrinjen iz javnega življenja.

Vodnikovo delo je raznovrstno. Pisal je *Veliko pratiko in Malo pratiko* (1795-1806). Izdajal je prvi slovenski časopis *Lublanske novice* dvakrat tedensko v letih 1797-1800. Leta 1799 je izšla kuharska knjiga *Kuharske bukve*, leta 1818 pa *Babištvo*, priročnik za porodničarke. Zbiral je gradivo za nemško-slovensko-latinski slovar. Sestavil je nekaj učbenikov, med njimi tudi *Abecedo za perve šole* in slovnico *Pismenost in gramatika za perve šole*, v kateri je z zanosom pisal, da je treba »začeti vse nauke s tisto besedo, katero nas je mati učila«. Vendarle poznamo Vodnika predvsem kot pesnika. Svoje prve pesmi je objavljaj v zborniku Marka Pohlina Pisanice, med katerimi je bolj znana *Zadovolne Krajnc*, razsvetljenska hvalnica preprostemu Slovencu. Leta 1806 je izdal prvo slovensko pesniško zbirko *Zbirka Pesme za*

pokušino, nato *Pesmi za brambovce*; *Dramilo*; *Zadovoljni Kranjec*; *Stari pevec ne boj se peti*; *Moj spomini*. slavnostna pesem v vzvišenem tonu Ilirija oživljena.

Šolske knjige: *Abeceda za prve šole*; *Pismenost in gramatika za prve šole* (slovnica). Basni: *Sraka in mlade*; *Nemški in kranjski konj*. Jezikoslovje: *Gradivo za slovenski slovar*, slovnica *Pismenost ali gramatika za prve šole*.

ŠKOF FRIDERIK IRENEJ BARAGA ob 140-letnici smrti

Ob letošnjem kulturnem prazniku smo se spomnili tudi slovenskega škofa in misijonarja Friderika Ireneja Barage-Indijanci so ga imenovali Mékate Wikwanaié, to je Črna Suknja. Rojen je bil 29. junija 1797 na gradu Mala vas pri Dobrniču na

Dolenjskem, šolal se je v Ljubljani, študiral pravo na Dunaju, teologijo v Ljubljani. Kot duhovnik je bil nasprotink janzeizma; 1830 odšel v Ameriko, bil škof v Cincinnatiju, pozneje v Marquettu (Michigan).

Duhovnika Barago so imenovali "Snowshoe Priest" zaradi dolgih poti v zimskih mesecih, ko je obiskoval domorodce in rudarje bakra na Keweenaw polotoku.

Tudi kot škof je nadaljeval z obiski in potoval s krpeljami več kot 700 milj v zimskih mesecih do naselij in cerkva. Umrl je pred 140 leti - 19. januarja 1868 v državi Michigan v Ameriki.

Napisal je v nemščini knjigo *Geschichte, Charakter, Sitten und Gebräuche nordamerikanischen Indianer* (Popis navad in zadržanja Indijancev polnočne Amerike), 1830; kjer so, med drugim, Evropejci prvič spoznali zgodbo o indijanski princesi Pokahontas. Pomembni sta predvsem njegova slovnica in slovar očipvejskega jezika. V tem jeziku je napisal tudi nekaj nabožnih knjig in prevodov: *Dušna paša za kristjane, kateri žele v duhu in v resnici Boga moliti*, 1837; *Nebeške rože*, 1846.

V naslednji številki Misli bomo nadaljevali z zapisom o letošnjih kulturnih obletnicah.

Tone Gorjup

Izpod Triglava

SLOVO NADŠKOFA FRANCA PERKA.

V duhovniškem domu na Lepem potu v Ljubljani je 20. februarja 2008 umrl upokojeni beograjski nadškof dr. Franc Perko. Od njega so se poslovili tri dni zatem na ljubljanskih Žalah. Pri pogrebni maši, ki jo je daroval sedanji beograjski nadškof msgr. Stanislav

Hočevar, se je poleg njega in sarajevskega kardinala Vinka Puljića, zbralo dvanajst škofov in več kot 250 duhovnikov iz Slovenije in drugih delov nekdanje skupne države. Navzoči so bili tudi predstavniki srbske pravoslavne Cerkve. Po maši se je razvil pogrebni sprevod do duhovniškega dela pokopališča, kjer so pokojnega beograjskega nadškofa Franca Perka pokopali. Položili so ga v grob, kjer je že pokopan škof Ivan Stariha iz Leada, v ameriški Južni Dakoti. Nadškof Perko se je rodil 19. novembra 1929 na Krki v župniji Krka kot tretji otrok očeta Janeza in matere Jožefe. Osnovno šolo je obiskoval od leta 1936 v domačem kraju in se 1941 vpisal na Škofijsko klasično gimnazijo in maturiral na državni klasični gimnaziji šele leta 1949. Jeseni leta 1949 je začel študirati na takrat državni Teološki fakulteti v Ljubljani. Študijski čas je bil zaznamovan z razno raznimi režimskimi podtikanji. V duhovnika ga je posvetil škof Anton Vovk leta 1953. Po novi maši je bil za leto in pol poklican na služenje vojaškega roka v Beograd in takoj nato obsojen in zaprt za tri leta. Po nekaj letih kaplanske službe in podiplomskem študiju, ki ga je končal z doktoratom iz vzhodnega bogoslovja, je leta 1964 postal predavatelj na ljubljanski teološki fakulteti. V šestdesetih letih je nadaljeval študij na Vzhodnem inštitutu v Rimu, kjer je magistriral iz teologije in zgodovine vzhodnih Cerkva. Bil je član različnih teoloških in ekumenskih komisij na ravni krajevne in vesoljne Cerkve. Papež Janez

Pavel II. ga je 19. decembra 1986 imenoval za beograjskega nadškofa. Imenovanju je sledila ustanovitev nove cerkvene pokrajine s sedežem v Beogradu. Tako so bili katoličani na ozemlju Srbije združeni v eno cerkveno upravno enoto, Franc Perko pa je z imenovanjem za nadškofa postal tudi metropolit. Franc Perko je nasledil nadškofa Alojzija Turka, prav tako slovenske narodnosti. Na tem mestu je ostal do 31. marca 2001, ko je odšel v pokoj. Nadškof Franc Perko je po upokojitvi prišel v Slovenijo in se vrnil k sestram v Malo Loko, kjer je skupno bival kar štiri desetletja. Na razne načine je pomagal Cerkvi na Slovenskem in si prizadeval za spravo. Dejal je nekako takole: »Nad našim slovenski narodom je hudo prekletstvo zaradi storjenih zločinov; brez priznanja krivde ne bo očiščenja in ne rešitve.« V oporoki pa se je poslovil z besedami: »Želim, da se z vsemi prijatelji in znanci srečamo v hiši nebeškega Očeta.«

UMRL JE JANEZ DRNOVŠEK.

V svojem domu na Zaplani je 23. februarja 2008 v 58. letu starosti umrl nekdanji predsednik države in večkratni premier dr. Janez Drnovšek. Pokopali so ga 26. februarja v Zagorju v družinskem krogu; zdaj počiva v grobu svojih staršev. Isti večer so slovenski škofje maševali zanj v ljubljanski stolnici. Drnovšek je imel vrsto let precej težav z zdravjem, kar ga je v zadnjih letih precej izčrpalo.

Decembra lani je predal predsedniške posle svojemu nasledniku, potem pa se ni več pojavljal v javnosti. Pred tem se je udeležil slovesnosti ob odprtju nove stavbe Onkološkega inštituta v Ljubljani, kjer je zbrane tudi nagovoril. Njegove besede so bile toliko bolj pomenljive, saj zadnje mesece kljub službi predsednika države ni nastopal v javnosti, njegov asketski način življenja pa je spominjal na meniha samotarja. Pri odprtju bolnišnice je spregovoril o raku, ki ga lahko učinkovito zdravimo le s strokovnimi medicinskimi prijemi. Pri tem je odločilna tudi človekova notranja naravnost: vedrina, optimizem in pozitiven odnos do življenja.

Drnovšku so že leta 1999 odstranili desno ledvico, kjer so odkrili rakasto tvorbo, kar pa ni zaustavilo te bolezni. Prav zaradi tega je Drnovšek v osebnem

življenju vedno več pozornosti namenjal temeljnim človeškim vrednotam in duhovnosti. Potem, ko je konec leta 2002 postal predsednik države, je spodbudil pogovore o prihodnosti Slovenije in k sodelovanju pritegnil akademike, znanstvenike, gospodarstvenike, kulturnike, verske voditelje in druge predstavnike ljudstva. Namen pogovorov je bil v širši javni razpravi osvetliti teme, ki so ključnega pomena za delovanje slovenske države v prihodnosti. Želel je, da bi Slovenija postala gojišče idej, stičišče kultur, most sodelovanja in varno ognjišče sožitja med civilizacijskimi, verskimi, kulturnimi izročili evropskega zahoda, vzhoda, severa in juga. Pozneje je okrog sebe zbral skupino ljudi, ki bi želeli storiti vsaj nekaj za reševanje humanitarnih kriz in okoljskih vprašanj. Iz tega se je rodilo Gibanje za pravičnost in razvoj. Najbolj odmevna pobuda je bilo prizadevanje za rešitev humanitarne krize v sudanski pokrajini

Darfur. Sprožil je dobrodelno akcijo in pripravil mirovni načrt za Darfur, a so se pogovori z uporniškimi skupinami končali brez jasne rešitve. Temu je sledil še večji odmik v zasebnost, poglobljanje v verstva sveta, obisk številnih samostanov po Sloveniji, zahodni Evropi in v pravoslavnem svetu. Svoja spoznanja je Drnovšek zbral v knjigah Misli o življenju in zavedanju, Bistvo sveta, Pogovori. Celjski škof dr. Anton Stres je pri maši za

pokojnega dr. Drnovška med drugim poudaril, da je bil ta zlasti v zadnjem obdobju sovjega življenja »državnik, ki ne misli samo na uspeh svoje stranke, ampak na prihodnost in vsestransko blaginjo vse države in vseh njenih prebivalcev. Bil je zagovornik takega človekoljubja, ki duhovnosti ne ignorira, je ne podcenjuje in je ne izključuje, ampak jo postavlja celo v ospredje človekovega zanimanja in pozornosti.« Drnovškovo življenje je bilo kratko, a precej razgibano. Rodil se je 17. maja 1950 v Celju. Po študiju ekonomije v Ljubljani je leta 1986 doktoriral iz ekonomskih znanosti v Mariboru. Po krajši službi v bančništvu je bil leta 1989 izvoljen za predstavnika Slovenije v predsedstvu nekdanje SFRJ. Od maja 1989 do maja 1990 je bil tudi predsednik predsedstva nekdanje Jugoslavije. Septembra 1989 je predsedoval vrhu neuvršenih

v Beogradu. V času osamosvajanja Slovenije je bil glavni pogajalec z jugoslovansko armado, ki se je po treh mesecih umaknila iz Slovenije. Od aprila 1992 do so decembra 2002 je sestavil kar štiri slovenske vlade. Sredi zadnjega mandata je kandidiral za predsednika države in 1. decembra 2002 zmagal na volitvah. Dva meseca po izteku mandata se je izteklo tudi njegovo zemeljsko življenje.

PAPEŽ SPREJEL SLOVENSKE ŠKOFE. Že zadnjič smo omenili, da so se slovenski škofje mudili januarja na uradnem obisku v Rimu in Vatikanu. Vrh obiska je bilo srečanje s papežem Benediktom XVI. Ta se je v nagovoru škofom ustavil pri nekaterih dogodkih, ki so zaznamovali Cerkev na Slovenskem od zadnjega takega obiska aprila leta 2001. Zatem jih je spodbudil naj se skupaj z verniki posvetijo uresničevanju sklepov Plenarnega zbora krajevne Cerkve. V smislu sinode škofov, ki bo jeseni v Rimu potekala pod geslom Evharistija in božja beseda, jih je povabil k vedno večji zvestobi evangeliju. Zahvalil se je tudi za vabilo, naj ob deseti obletnici razglasitve škofa Slomška za blaženega obišče Slovenijo. Nazadnje pa je dejal: »Naj vas varujejo in vas podpirajo blaženi Anton Martin Slomšek in drugi svetniki, ki jih posebej častite v vaših občestvih. Naj nad vašim služenjem vedno bedi Marija, Mati Cerkve in naj vam izprosi obilje milosti. Sam vam zagotavljam molitveni spomin in vam iz srca podeljujem apostolski blagoslov, ki ga ponesite tudi vsem vernikom, zaupanim vaši pastirski skrbi.« Ob sklepu obiska "na grobovih apostolov", kot se uradno imenujejo redna srečanja krajevnih škofov s papežem, so se škofom v baziliki sv. Petra pridružili nekateri duhovniki in romarji iz Slovenije ter rojaki, ki živijo v italijanski prestolnici. Zahvalno sveto mašo je daroval prefekt Kongregacije za redovnike kardinal dr. Franc Rode.

Somaševanje slovenskih škofov na grobu sv. Petra v Vatikanu.

PREDSEDNIK TÜRK PRI PAPEŽU. Na pepelnično sredo, 6. februarja 2008, se je v Rimu in Vatikanu mudil predsednik Slovenije Danilo Türk. Tja je odšel na povabilo italijanskega predsednika Giorgioa Napolitana. Obenem je obiskal še papeža Benedikta XVI. Tiskovni urad Svetega sedeža je v poročilu omenil, da so se v luči predsedovanja Slovenije Evropski uniji v prvem polletju 2008 pogovarjali o aktualnih mednarodnih vprašanjih, še zlasti o razmerah na Balkanu. Potrdili so dobre odnose med Slovenijo in Svetim sedežem ter se ustavili pri nekaterih nerešenih vprašanjih med Cerkvijo in državo Slovenijo. Türk se je zatem srečal še z vatikanskim državnim tajnikom kardinalom Bertonejem in nadškofom Mambertijem, ki je odgovoren za odnose z državami. Na pobudo vatikanske strani so se pogovarjali o možnosti ustanovitve vojaškega vikariata in o gradnji nunciature v Ljubljani, ki se prelaga iz leta v leto. Predsednik Türk pa je odprl vprašanje vračanja umetnin, ki so bile med vojno odnešene iz cerkva in drugih stavb na slovenski obali. Prosil je še, če bi Vatikanska knjižnica lahko posodila edini izvod Trubarjeve Cerkovne ordnunge, ki jo hrani, saj bi jo radi imeli na razstavi v Trubarjevem letu. Zanimivo pa je, da predsednik ni ponovil povabila papežu, naj obišče Slovenijo, kar so pred njim storili slovenski škofje, pa tudi predsednik vlade Janez Janša.

SLOVENIJA POTRDILA LIZBONSKO POGODBO.

Slovenija je konec januarja kot druga članica Evropske povezave potrdila lizbonsko pogodbo, ki so jo predsedniki držav članic podpisali

decembra lani. Do nje je prišlo potem, ko sta Francija in Nizozemska na referendumu zavrnila tako imenovano evropsko ustavno pogodbo. Novi dokument je osnova za prenovljeno delovanje skupne Evropske državne zveze. Med drugim uvaja predsednika Evropskega sveta z mandatom dveh let in pol, možnost izstopa države iz povezave, večjo vlogo nacionalnih parlamentov pri sprejemanju skupne zakonodaje, spremenjeno sestavo evropskega parlamenta, v katerem bo imela Slovenija namesto sedem osem poslancev, ... prinaša listino o temeljnih pravicah Evropske unije in podobno. Nova pogodba naj bi v skladu z berlinsko deklaracijo začela veljati že pred evropskimi parlamentarnimi volitvami junija leta 2009.

V SOJU ZLATIH ZVEZD.

Februarja je izšel zbornik o novi celjski škofiji z naslovom V soju zlatih zvezd. Celjski in tudi škofijski grb sta namreč prepoznavna po treh zlatih zvezdah na modri podlagi. V zborniku so zbrani prispevki o zgodovini organiziranega krščanskega in cerkvenega življenja na ozemlju današnje škofije ter osnovna predstavitev nove škofije. Delo je izšlo v sozaložbi Mohorjeve družbe Celje in Škofije Celje. Škof Anton Stres je na predstavitvi dejal: »Zbornik je osebna izkaznica naše škofije, v njem so zbrani najbolj bistveni podatki o ustanovitvi celjske škofije v letih 2006 in 2007, velik del pa je posvečen tudi preteklosti krščanstva na Celjskem, temeljem, osnovam, na katerih je nova škofija lahko nastala.«

NOVI PROVINCIAL SLOVENSКИH JEZUITOV.

Družba Jezusova, kot še drugače imenujemo jezuite, se je v drugi polovici januarja zbrala na generalni kongregaciji in na njej izvolila novega vrhovnega predstojnika. To redovno skupnost zdaj vodi 72-leten Španec p. Adolf Nicolas, ki je z izvolitvijo postal 29. naslednik svetega Ignacija Lojolskega. Novega predstojnika so mesec dni zatem dobili tudi jezuiti v Sloveniji. Vrhovni predstojnik p. Nicolas je za provinciala imenoval p. Milana Bizanta. Novi predstojnik slovenskih jezuitov je bil rojen leta 1961 v vasi Žlebe pri Medvodah. Njegov starejši brat Vlado je šel k lazaristom. Milan pa je po študiju elektrotehnike in krajši zaposlitvi leta 1987 vstopil k jezuitom. Po noviciatu je študiral filozofijo v Padovi, teologijo pa v Rimu na Gregorijani. Leta 1996 je bil posvečen v

duhovnika in je svoja prva duhovniška leta posvetil duhovnemu spremljanju Skupnosti krščanskega življenja. Nato je v Rimu naredil magisterij iz duhovnosti, bil eno leto v Avstraliji, kjer je končal svojo jezuitsko formacijo, in od leta 2002 deluje kot študentski duhovnik v Mariboru. Pater Milan Bizant bo službo provinciala, v kateri bo zamenjal p. Janeza Poljanška, začel konec junija.

SLOVENSKE BOŽJE POTI. Pri založbi Družina je sredi februarja izšla zajetna knjiga, ki v sliki in besedi predstavlja 205 božjih pot v Sloveniji. Po besedah avtorja knjige Francija Petriča je vsako božjepotno svetišče zanimivo, saj ti kraji privlačijo romarje od blizu in daleč. Skupna vez vseh romanj nekoč in danes ostaja ista: poživitev sveta vrednot. Odnos do božjepotnih cerkva je obenem nekakšen pokazatelj narodove povezanosti z Bogom, zato je knjiga Slovenske božje poti nekakšno "sveto pismo" slovenske vernosti.

SLOVENSKI BEGUNCI V AVSTRIJI 1945 - 1950.

Pri založbi Znanstveno-raziskovalnega centra Slovenske akademije znanosti in umetnosti je izšla zajetna knjiga raziskovalne zgodovinarke dr. Rozine Švent o slovenskih beguncih, ki so prva leta po drugi svetovni vojni živeli v taboriščih na Avstrijskem. Kot vemo, se je v začetku maja 1945 več kot dvajset tisoč Slovencev pred komunizmom umaknilo prek Ljubelja v sosednjo državo. Nastanili so se v začasnem taborišču v Vetrinju pri Celovcu. Pripadnike Slovenske narodne vojske so Angleži vrnili v Slovenijo; civilisti so se skoraj po čudežu izognili tej usodi in dobili priznan status beguncev. Zatem so jih razdelili v štiri taborišča: Peggez pri Lienzu, Spittal na Dravi, Št. Vid ob Glini in v Judenburg. Za organizacijo življenja v taboriščih so poskrbeli vodilni možje med begunci in v zelo kratkem času poskrbeli za vzgojo, izobraževanje, duhovno oskrbo ter tisk in kulturno delovanje. Knjiga Slovenski begunci v Avstriji 1945 – 1950 skuša na podlagi številnih zgodovinskih virov čimbolj nepristransko prikazati izjemno dobro organizirano življenje v begunskih taboriščih. Slovenske skupnosti, ki so po naselitvi beguncev v Argentini in v manjši meri še v Združenih državah Amerike, Kanadi in Avstraliji vzpostavile živo narodno, versko in kulturno delovanja, so to gradile na temeljih, ki so bili postavljeni v begunskih taboriščih v Avstriji.

p. Janez Tretjak OFM
HOLY FAMILY SLOVENIAN MISSION
51 Young Avenue
WEST HINDMARSH SA 5007

Tel.: 08 8121 3869
Email: tretjakj@gmail.com

FEBRUAR 2008 je za slovensko skupnost v Južni Avstraliji mesec lepih spominov, ko je pred 25 leti takratni ljubljanski nadškof in slovenski metropolit, sedaj že pokojni dr. Alojzij Šuštar ob navzočnosti adelaidskega škofa Kennedy-ja, slovenskih frančiškanov, gospoda Ivana Mikule, drugih duhovnikov in množice rojakov **blagoslovil slovensko cerkev, posvečeno Sveti Družini**. V 25 letih smo doživeli

v našem svetišču veliko lepih trenutkov, od porok, krstov in poslavljanja od rojakov, ki smo jih iz našega svetišča pospremili k večnemu počitku. Pred 25 leti je bila cerkev polna; premajhna, da bi sprejela številne rojake pod svojo streho. Praznovali smo z veliko hvaležnostjo, da se je uresničila želja, imeti svoje svetišče, kjer lahko v slovenskem jeziku slavimo Boga in kjer lahko nemoteno ohranjamo slovenske verske običaje. Večina izseljenskih skupin je za to dobroto prikrajšana, saj gostujejo v avstralskih cerkvah, ki se nekatere kar mačehovsko obnašajo do izseljenskih skupin. V 25 letih, ob srebrnem jubileju, se je naša slovenska skupnost zmanjšala, veliko jih je pomrlo, nekateri so se odselili, nekaterim pa ni mar za skupnost. Pater Filip Ferjan, moj prednik, sedaj že tudi pokojen, je dal adelaidski skupnosti v 80 letih 20 let svojega življenja. Dobro je v kratkih petih letih, ko je pastiroval med Slovenci v Južni

Rojaki se radi zbirajo po sveti maši v dvorani ob cerkvi verskega središča Svete Družine v Adelaidi.

Avstraliji, spoznal skupnost in jo ocenil... Sedaj že teče 28 leto od njegove napovedi... Hvala Bogu, so rojaki, ki jim veliko pomeni naša cerkev in naša skupnost, kljub letom radi prihajajo in pomagajo; kljub letom in bolezni so navezani na Sveto Družino, našo mogočno zavetnico.

Tako smo se drugo nedeljo v februarju pri sveti maši zahvali Bogu za vse milosti in blagoslove, ki jih prejemo v našem svetišču, za prijateljstva, duhovno in materialno podporo.

Tone Jesenko

Ana Rant in Marta Zrim.

Po končani sveti maši smo imeli druženje v dvoranci ob kozarčku in prigrizku ter slaščicah.

Vsem, ki ste sodelovali in se udeležili našega slavlja, hvala! Ob takšnih trenutkih spoznaš, kdo je zvest in komu kaj pomeni skupnost.

Glavna zunanja slovesnost pa bo v mesecu novembru, ko bo nas obiskal koprski škof msgr. Metod Pirih.

Za praznik Kristusa Kralja, 23. novembra 2008, bo med nami.

PRAZNOVANJE VELIKE NOČI 2008

Na cvetno soboto, 15. marca, ko praznujemo praznik svetega Jožefa, bo ob 10. uri sveta maša, po maši bomo delali butare in snope iz oljčnih vej.

VELIKI ČETRTEK: Spomin postavitve svete evharistije in mašništva - zvečer ob 7. uri bo sveta maša, po sveti maši prenos Najsvetejšega v ječo, sledi molitvena ura za duhovniške in redovniške poklice.

VELIKI PETEK:

Ob 3. uri popoldne bodo obredi velikega petka, po obredih bo molitev rožnega venca ter priložnost za spoved.

VELIKA SOBOTA:

Ob 11. uri dopoldne bo križev pot in molitev pri božjem grobu. Popoldne ob 3. uri bo blagoslov velikonočnih jedil. Zvečer ob 7. uri pričetek velikonočne vigilije s sveto mašo, ob koncu svete maše blagoslov velikonočnih jedil.

VELIKA NOČ, praznik Jezusovega vstajenja: Ob 10. uri bo slovesna sveta maša, pri kateri bo pel zbor. Po maši veselje, namenjeno otrokom (iskanje pirhov).

VELIKONOČNI PONEDELJEK: Sveta maša bo ob 10. uri.

Priložnost za zakrament sprave (spoved) bo na tridnevje velikega tedna po obredih, na veliko soboto pa ves dan.

Starši, poskrbite, da bodo vaši otroci duhovno pripravljeni za praznike!

POKOJNI:

BERNARDO ŠTEMBERGER je umrl 17. februarja 2008 v 84. letu starosti. Rodil se je 22. marca 1923 v Vrbovem pri Ilirski Bistrici. Pogreb je bil 21. februarja 2008; počiva na Centennial Park pokopališču.

CILKA JEREBICA je umrla 21. februarja 2008. Rojena je bila 7. avgusta 1933 v Golovcu. Pogrebna maša je bila v župnijski cerkvi bl. Janeza XIII., 26. februarja 2008, pokopana je na Centennial Park pokopališču.

Pokojni naj počivajo v miru Božjem, mi pa se jih spomnimo v molitvi.

Vsem rojakom želim milosti polne velikonočne praznike: Naj Vam vstali Jezus podeli mir in blagoslov!

p. Janez

p. Darko Žnidaršič OFM
 p. Valerijan Jenko OFM, OAM
ST. RAPHAEL SLOVENIAN MISSION
 313 Merrylands Road, PO Box 280
 MERRYLANDS NSW 2160
 Tel.: (02) 9637 7147 in (02) 9682 5478
 Mobile: 0409 074 760; 0419 236 783
 Fax: (02) 9682 7692
 E-mail: darko@pacific.net.au
 valerian@pacific.net.au

LETOS STA postni čas in velika noč zelo zgodaj. Marsikdo si to težko predstavlja. Veliko noč obhajamo po sklepu vesoljnega cerkvenega zbora leta 325 v Niceji na prvo nedeljo po prvi koledarski pomladanski polni luni (začetek koledarske pomladi v Evropi je 21. marca). Ta nedelja je lahko od 22.3. do 25.4. Wollongonški škof msgr. Peter Ingham navaja v začetku svojega pastirskega pisma za postni čas, da je zelo redko velika noč tako zgodaj, običajno enkrat na 200 let, in nadaljuje, da bo najbolj zgodaj v naslednjih letih, to je 22.3., šele leta 2160. Najpozneje pa je lahko velika noč na god sv. Marka, 25.4., ko je v Avstraliji ANZAC Day. V zvezi z najpoznejšim datumom znani prerok Michel Nostradamus v 16. stoletju napoveduje: »Totus mundus vae clamabit, quando Marcus Pascham dabit.« »Ves svet bo vpil od gorja, ko bo velika noč na praznik sv. Marka.« Tak primer, ko je bila velika noč 25.4., imamo leta 1943. Tisto leto, v času druge svetovne vojne, je bilo zares leto gorja!

Postni čas naj bo, po besedah našega škofa v Parramatti, msgr. Kevina Manninga, čas, ko se bolj posvetimo Bogu, sebi in drug drugemu. »Ni boljšega zgleada, kot je ta, ki nam ga je dal Kristus sam s svojim postom 40 dni in 40 noči v puščavi ob začetku svojega javnega delovanja,« piše škof Kevin v svojem pastirskem pismu. »Post je za nas spomin in opomin, da naše življenje na zemlji ni enkrat za vselej, in da odkrivamo, iščemo bistvo in resničnost stvari, preprostost življenja.« Škof predlaga, da se poleg posta in zdržka, ki ga naroča Cerkev, odrečemo kakšnim posebnim jedem in pijačam, ki so naše najljubše, ali nepotrebni vmesni prigrizkom. Prav tako se lahko omejimo pri gledanju TV ali uporabi računalnika in interneta, se vzdržimo prekomernega kritiziranja in pa nespodobnih besed na račun tega ali onega. »Vse to nam bo resnično pomagalo, da bomo bolj odkrivali, kaj je v našem življenju res pomembno in kaj ni.« **SLOMŠKOVA ŠOLA** je tudi letos že odprla svoja šolska vrata. Srečanja so vsako 2. in

4. soboto v mesecu od 2.00 do 3.30 popoldne, če ne bo kdaj določeno drugače. (V marcu bo sprememba zaradi velikonočnih praznikov – glej v nadaljevanju.)

ANICA in TONE
 Konda z družino
 ob praznovanju
 zlate poroke.
 Čestitamo!

Generalno čiščenje naše cerkve, okolice in prostorov pred velikonočnimi prazniki bo v ponedeljek, 3.3. dopoldne. Vabljeni v čim večjem številu. Tudi za »likof« bomo poskrbeli.

Radi bi organizirali posamezne skupine, ki bi se zvrstile za tedensko čiščenje naše Božje hiše sv. Rafaela. Povabilo še vedno velja. Nekateri prispevate darove za čiščenje naše cerkve, kar je tudi prav. Morda bi ta sklad še bolje poimenovali oziroma dodali: »za čiščenje, cvetje in sveče«. Lahko tudi sami prinesete rože z domačih vrtov, kdor jih ima, po dogovoru.

Ko smo že pri raznih malih oglasih, pa še en »veliki OGLAS«: Naš misijon v Sydneyu išče kuharico in gospodinja, vsaj kakšen dan ali dva v tednu, lahko več. Gospa Elizabeta Kociper, ki je dolga leta požrtvovalno skrbela za kuhinjo in gospodinjstvo dva dni v tednu, zaradi zdravstvenih razlogov ne more več, čeprav oba z možem Tonetom še naprej rada in veliko pomagata v naši skupnosti. Patra sva hvaležna tudi ostalim rojakom, ki skrbite za hrano in s svojim delom in molitvijo držite gor vogale našega skupnega doma v Bogu, da se lepo počutimo skupaj. Hvala tudi za voščila in razne pozornosti, za Vaša skrita dela, ki jih ni malo.

Igralska družina Merrylands praznuje letos »srečanje z Abrahamom« in je prav tako začela novo sezono. Dosedanji predsednik in režiser Herman Koželj se je po dveh letih odpovedal. Novi predsednik je postal dosedanji podpredsednik p. Darko Žnidaršič, podpredsednikov stol pa je zasedla Danica Petrič. Vsaj toliko, dokler ne najdemo novega primernega režiserja. Vsak od nas, igralcev in pomočnikov, pa naj prispeva, da bo naša družina še živela, delovala. Vabimo nove talente – mlade in mlade po srcu in z obvezno dobro voljo!

Verjamem in vem, da je žetev velika, da smo eni bolj preobloženi kot drugi. Vendar želim, da z vero, upanjem, ljubeznijo, z medsebojnim zaupanjem porazporedimo bremena in pogledamo, kje in kdo lahko še priskoči na pomoč ali povabi nekoga. Patra imava kot duhovnika dovolj svojega dela, ne moreva biti zraven še mežnarja, pa kuharja, pa managerja, pa eden od naju režiser in še kaj povrh. Vse zahteva svoj čas. Lani sva precej pomagala, zlasti p. Valerijan, p. Cirilu v Melbournu, ki bo še naprej potreboval pomoč, pa tudi midva

Herman Koželj in Pavle Letnar na odru.

ne veva, kaj se še lahko zgodi, če npr. kdo od naju zboli (kar se je že zgodilo) ali pride kaj izrednega. Delo posameznega patra v Avstraliji je veliko večje in težje, kot je delo enega župnika na župniji v Sloveniji ali tukaj. Zato naj bo v slogi moč občestva in tudi molitvena naveza!

NAPOVEDNI KOLEDAR

MERRYLANDS – SV. RAFAEL

Na cvetno soboto, 15.3., ob 1.30 popoldne vabljeni otroci in odrasli k izdelovanju butaric za cvetno nedeljo. Zadnja leta nismo imeli ravno gneče tukaj, ustvarjalnost pa vseeno ne pozna meja.

Na cvetno nedeljo, 16.3., bo ob 9.30 blagoslov zelenja na dvorišču in v cerkvi sv. maša z dramatisiranim pasijonom.

Krizmena maša bo na veliko sredo, 19.3., ob 7.30 zvečer v katedrali sv. Patrika v Parramatti. K tej sv. maši ste poleg zastopnikov, ki bodo prevzeli sveta olja, vabljeni tudi ostali rojaki.

Na veliki četrtek, 20.3., bo sv. maša ob 7.00 zvečer in molitvena ura z Jezusom »v ječi«.

Veliki petek, 21.3., dan Gospodovega trpljenja in smrti, naj nas spomni na največjo Ljubezen, ki je šla za nas na križ, da ne bomo umrli, ampak živeli. – **Bogoslužje bo ob 3.00 popoldne,** nato češčenje Jezusa v Božjem grobu. Ob 7.00 zvečer križev pot. – Ta dan je strogi post.

Na veliko soboto, 22.3., si bomo prav tako vzeli čas za obisk Jezusa v Božjem grobu in češčenje. **Blagoslovi velikonočnih jedil bodo ob 2.00 in**

ob 5.00 popoldne, zvečer po velikonočni vigiliji in na veliko noč po sv. mašah.

Velikonočna vigilija bo na veliko soboto ob 7.00 zvečer – blagoslov ognja, slavje luči, besedno in krstno bogoslužje, evharistično bogoslužje.

Velika noč, 23.3.2008: Svetloba slavno vstalega Kristusa naj prežene temine srca in duha!

Ob 8.00 zjutraj bo slovesna vstajenjska procesija in sv. maša. Druga sv. maša bo ob 10.00 dopoldne.

PIRHOVANJE bo na velikonočni ponedeljek, 24.3., dopoldne: ob 9.30 sv. maša, po sv. maši skupno kosilo, ki ga pripravlja 3. delovna skupina, in tekmovanje v sekanju pirhov (oskrbimo si dovolj kovancev za 20 centov, ko se bomo obdarovali za pirhe ali menjali drobiž). – Večerne maše na velikonočni ponedeljek ne bo, ker je državni praznik in je premajhen obisk.

Družinska sv. maša v angleškem jeziku bo v marcu en teden kasneje, na belo nedeljo, 30.3. V soboto prej, 29.3., pa Slomškova šola namesto velike sobote, 22.3. Zabeležimo si v koledar.

V aprilu bo družinska maša kot običajno na 4. nedeljo, ko je tudi spomin za ANZAC Day.

WOLLONGONG – FIGTREE

Sv. maše v mesecu marcu: na tiho nedeljo, 9.3., na cvetno nedeljo, 16.3., in na veliko noč, 23.3., vse ob 5.00 popoldne. Na cvetno nedeljo bo kot običajno blagoslov zelenja, butaric, oljk. Na veliki petek, 21.3., bo bogoslužje v čast Gospodovemu trpljenju ob 7.00 zvečer. Na veliko noč, 23.3., bo ob 5.00 popoldne obred vstajenja in sv. maša. Po sv. maši blagoslov velikonočnih jedil. V aprilu sta sv. maši kot običajno.

CANBERRA – GARRAN, ACT

Sv. maša bo na veliko noč, 23.3., ob 6.00 zvečer. Po sv. maši bo blagoslov velikonočnih jedil in srečanje v dvorani. (V nedeljo, 16.3., ne bo sv. maše.) V aprilu pa spet po starem na 3. nedeljo v mesecu, 20.4.

NEWCASTLE – HAMILTON

Velikonočna sv. maša bo na belo nedeljo, 30.3., ki je tudi 5. v mesecu, ob 6.00 zvečer. Po sv. maši srečanje ob čaju in prigrizku v dvorani. Hvala rojakom, ki nas zelo lepo postrežete! – Naslednja sv. maša v Newcastlu bo v nedeljo, 29.6., na praznik sv. Petra in Pavla, ob 6.00 zvečer.

ZLATA IN SONČNA OBALA, PLANINKA, QLD

P. Darko bo obiskal rojake v soboto, 5., in v nedeljo, 6.4. V soboto ob 4.00 popoldne bo sv. maša na Klubu Lipa na Zlati Obali in srečanje rojakov. V nedeljo ob 10.30 bo sv. maša na Planinki in popoldne ob 5.00 v Buderimu.

PERTH, WA

Obisk rojakov bo tudi letos v mesecu avgustu in sv. maši dve zaporedni nedelji v župnijski cerkvi sv. Kierana v Osborne Parku. Letos vas bo obiskal p. Valerijan. Rojaki boste posebej obveščeni.

KRSTA:

ELLA CHIARA COLUSSI, Loftus, NSW, hči Dennisa Colussija in Milene, rojene Godec, rojena 23.9.2007. Botri so bili Glenn in Nadine Steele in Michael Godec. Sutherland - St. Patrick, 6.1.2008.

MIA KATICA TERESA BOŠNJAK, Merrylands, NSW, hči Stevena in Danice, rojene Matuš, rojena 13.10.2007. Botra sta bila Suzana Matuš in Andria Bošnjak. – Merrylands – Sv. Rafael, med sv. mašo, 23.2.2008.

NAŠI POKOJNI

Dne 23.1.2008 je v Scalabrini Village v Bexleyu umrla **ZORA MARIA PACE, rojena NIKOLAVČIČ**. Luč sveta je zagledala 26.1.1914 v Cerovem v Goriških Brdih. Leta 1927 je bežala v Kairo v Egipt, odkoder je morala leta 1956. Prišla je v Anglijo, leta 1963 pa je emigrirala v Avstralijo. Poročena je bila s Carmelom Pace-jem, ki je bil Maltežan. Po njegovi smrti je živela v Brighton-le-Sands, zadnja leta pa v Scalabrini Village. Zora je bila izredno radodarna. Pred leti je zbrala veliko obleke in drugih predmetov, s katerimi smo pomagali potrebnim, ostalo pa smo prodajali na stojnici. Zora zapušča hčerke Rito, Miro in Ado in sina Carla, 14 vnukov, 19 pravnukov, dva pravnuka pa sta še na poti. Pogrebno sv. mašo so obhajali v cerkvi sv. Tomaža Mora v Brighton-le-Sands v petek, 1.2.2008. Pokopana je bila na katoliškem pokopališču v Rookwoodu (Monuments Section).

V ponedeljek, 4.1.2008, je na svojem domu v Wetherill Parku nenadoma umrl **PAVLE LETNAR**. Rojen je bil 15.6.1953 na Slovenskem Javorniku v župniji Koroška Bela, kot sin Jožeta in Mile, rojene Zorman. Kot mlad fant se je izučil za varilca in

Pavle Letnar z ženo Janjo, hčerko Renee in prijatelji iz igralske družine Merrylands.

monterja. Od leta 1970 do 1974 je živel v Nemčiji, nato je prišel v Avstralijo, kjer je opravljal različna dela. Leta 1979 sta se pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu poročila z Janjo Slevac, ki je doma iz Ljubljane, iz župnije Trnovo, po poklicu je grafična oblikovalka. Rodili sta se jima hčerki Tamara (27 let), ki je po poklicu grafična oblikovalka, in Renee (23 let), ki je učiteljica in medicinska sestra. Družina je najprej živela v Kogarah, nato v Canley Vale in sedaj v Wetherill Parku. Pavle je bil veseljak, družaben mož, vedno pripravljen pomagati v naši cerkvi in misijonu, igral je Miklavža, sodeloval pri pasijonu na cvetno nedeljo in veliki petek, največ pa kot igralec na odru pri naši Igralski družini Merrylands. Bil je Slovenec z dušo in srcem, prav tako njegova družina, hčerki lepo govorita slovensko in njihov dom je vsakemu znamenje, da je prišel v slovenski dom. Znal je opozoriti na to, kar je naše, ali se zavzeti za sorojake, če je bilo potrebno. Pogrebno mašo smo obhajali pri Sv. Rafaelu v torek, 12.2.2008, nato je bil pokopan na novem delu slovenskega pokopališča v Rookwoodu. V imenu Igralske družine mu je spregovoril v slovo p. Darko. Pavle zapušča ženo Janjo, hčerki Tamaro in Renee in v domovini sestro Marijo. Vsi ga bomo zelo pogrešali.

V nedeljo, 24.2.2008 popoldne, je v Nepean District Hospital umrl **JOŽE ANDREJAŠ**. Rojen je bil 8.8.1952 v Dolnji Prekopi v župniji Kostanjevica

na Krki, staršema Jožetu in Otiliji, rojeni Kos. Krščen je bil v župnijski cerkvi v Šentjerneju. Ko je bil star 4 leta, se je družina preselila v Avstralijo (1957). Prvo sv. obhajilo je prejel v Mt. Pritchardu, sv. birmo v Warragambi. Obiskoval je osnovno šolo v Mt. Pritchardu, gimnazijo v Bonnyriggu in študiral na NSW univerzi. Nadaljeval je študij in dosegel magisterij. Delal je kot inženir, nekaj časa je bil tudi vodja projekta za razvoj (Project Manager for Development). Jože se je leta 1979 pri Sv. Rafaelu poročil z Andrejko Sodja, ki je doma z Breznice na Gorenjskem.

Rodili so se jima otroci Natalie, Tanya, Amanda in James. Družina je živela v Northmeadu 6 let, nato v Maraylya 20 let in zadnji dve leti v South Maroota, NSW. Jože, Andrejka in otroci so vedno povezani z našo cerkvijo in misijonom, dejavno sodelujoči na naših prireditvah in dogodkih, vsako leto tudi na slovenskem-mladinskem koncertu. Jože je bil nekaj let tudi član pastoralnega sveta in gospodarskega odseka, doma pa dober mož in oče, skrben za družino. Andrejka sodeluje v pastoralnem svetu še sedaj in skrbi za sodelovanje pri mesečni družinski sv. maši in drugih prireditvah. Jože je bolehal samo tri mesece. Družina in prijatelji so mu v bolezni stali ob strani, prejel je tudi zakramente. Pogrebno sv. mašo smo obhajali v petek, 29.2.2008, pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu. S p. Valerijanom sta somaševala p. Darko in g. Edi Sedevčič. V slovo so pokojnemu spregovorili otroci in p. Valerijan. Pokopan je na slovenskem delu pokopališča v Rookwoodu. Jože zapušča ženo Andrejko, hčer Natalie z možem Brettom Carriganom in sinom Baileyem Petrom (vnuk se je rodil štiri dni pred njegovo smrtjo in ga je Jože še videl), hčer Amando z možem Aaronom Nolanom, hčer Tanjo z možem Rudijem Črnčecem, sina Jamesa, svoje starše Jožeta in Otilijo ter sestro Brigito, ki živi v Brisbanu, v Sloveniji pa tri tete in dva strica z družinami.

Vedno bo v naših srcih.

p. Darko in p. Valerijan

Iz Kraljičine dežele - QLD *poročja Mirko Cuderman*

ODKAR IMAMO pri društvu Planinka novi odbor mladih slovenskih rojakov pod vodstvom Staneta Lahovca, se je to že videlo pri uspehu v naši dvorani na zadnji pustni zabavi, ki so jo napolnili predvsem mladi Slovenci, ki so se nedavno naselili tukaj. Vsi so bili veseli srečanja mlade in starejše generacije. Očitno je, da se je naša slovenska skupnost z njihovim prihodom pomladila.

Ko že govorim o naši skupnosti, bi rad omenil še **obletnico tukajšnje slovenske radijske skupine 4 EB**, ki je tudi zelo pomemben del slovenstva v Queenslandu. Radijska skupina je bila ustanovljena februarja 1979 in sedaj stopa že v trideseto leto svojega neprekinjenega delovanja. Izraz »neprekinjenega delovanja« pomeni veliko odgovornost in veliko žrtvovanja predvsem radijskega urednika. Pomeni, da mora vsako soboto urednik pripraviti program, prevzeti studio od trenutne narodne skupine, ki zaključuje oddajo in v živo sam posredovati pripravljeno vsebino domačih in tujih novic, pesmi, glasbe z vabili in čestitkami našim poslušalcem. Vse delo na radiu je brezplačno. **Prilagam fotografijo iz prvega radijskega studia 4 EB, kjer je imel Fredi Milner začetne oddaje (fotografija spodaj).** Prva slovenska oddaja v Brisbanu je bila 21. aprila 1979 pri MBS in prva pri 4 EB 1. decembra 1979. Fredi je bil od vseh 29 let delovanja slovenske radijske skupine kar 11 krat tudi »konviner« - predstavnik naše skupine. To dolžnost opravlja tudi sedaj.

Veliko število rojakov nas je bilo že do sedaj vključenih pri prostovoljnem radijskem delu v odboru ali pa v radijskem studiju. Nekateri so že pokojni. Zato je tudi slovenski radio, ki služi naši skupnosti, tudi tako pomemben del slovenstva tukaj. Vsi sodelavci slovenske radijske skupine 4 EB zaslužijo priznanje za nesebično delo v korist vseh tukaj živečih rojakov. Slovenska radijska ura na postaji 4 EB je vsako

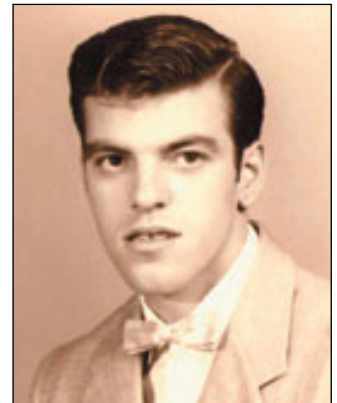

soboto od šestih do sedmih zvečer na valovni dolžini FM 98.1. Preko internetne strani <http://www.4eb.org.au/> se lahko poslušata trenutno oddajo v živo.

Po večno plačilo k Očetu je odšel JOŽE BARBIŠ.

Jože je bil eden najstarejših slovenskih naseljencev v Brisbanu, zato ga je poznalo veliko tukaj živečih rojakov. Navedel bom nekaj njegovih podatkov:

Rodil se je 24. marca 1933 v Ilirski Bistrici, kot sin Franca Barbiša – mizarja in matere Ane Kranjc. V Italijo - v Trst je pribežal julija 1953, od koder je po petih mesecih, februarja 1954, emigriral v Avstralijo. Prvo delo je bilo sekanje sladkornega trsa v severnem Queenslandu. Ko je ob naslednjem prihodu iz severa v Brisbanu v družbi slovenskih fantov zvedel, da je nedavno prišla v Avstralijo skupina slovenskih deklet, je bila njegova odločitev, da jim grede voščit dobrodošlico v tem prijaznem Queenslandu. Med dekleti je spoznal Francko Dekleva in že 16. avgusta leta 1958 ju je kasnejši brisbanski škof John Gerry poročil v brisbanski katedrali svetega Štefana. Skupno sta si zgradila

lep dom v Camp Hillu. Ta kraj še vedno marsikoga spominja na gostoljubna srečanja s Francko in Jožetom v njihovem domačem domu na Tranters Avenue. V letih 1968 do 1982 sta oba pridno sodelovala v našem slovenskem društvu Planinka, kjer je bil Jože tudi več let predsednik društva. Prva leta so bila zelo aktivna leta društvenega dela, saj nismo imeli svojega zemljišča in so bile zabave pogostokrat

v mestu – v BAFS, na George Street, nato v dvoraniv Norman Parku, na Woolongabi in v mestu v SGIO. Kasneje, ko smo imeli Slovenci svojo društveno zemljo, je Jože vložil veliko lastnega dela, predvsem za društveno betonsko cesto, katera me še vedno spominja na Jožetovo navdušeno delo.

Pokojni Jože je bil tudi dolgoletni sodelavec radijske skupine 4 EB. Pri srcu mu je bila slovenska glasba in petje. Dolga leta je skupaj s Francko sodeloval v brisbanskem pevskem zboru. Več let je delal za brisbansko občino, najprej je vozil trolejbus in kasneje mestni avtobus. Ko je prenehal s šofersko službo, je začel delati kot samostojen podjetnik s polaganjem keramičnih ploščic. Pri tem delu mu je Francka pridno pomagala. Kasneje sta si zgradila novo hišo na Sunshine Coastu, kamor sta se kasneje tudi preselila. Francka je umrla 29. novembra 2004. Jože pa je podlegel bolezni na ledvicah na pepelnično sredo, 6. februarja 2008, v St. Mary's Pelican Waters - domu ostarelih. V Ilirski Bistrici zapušča sestro Ano Kraljevič in Franckini sestri Božo Požar in Marijo Pavlin, s katerima je bil zelo povezan. Jožetova želja je bila, da naj njegovi upepeljeni ostanki počivajo skupaj s Francko v domovini.

Jože, počivaj v miru in naj Ti bo lahka domača zemlja!

V MISLIH pogostokrat beremo zanimive zapise z raznih potovanj. Nedavno mi je pripovedovala oseba iz Queenslanda, ki se je vrnila iz romanja, **o bogatem in lepem doživetju v Medjugorju.** Romanja v svete kraje, kot so znana Marijina svetišča, so vsekakor dosti bolj duhovno bogata, kot navadni turizem. Čeprav medjugorskim romarjem po navadi turistične organizacije nudijo tudi ogled turističnih svetovno znanih znamenitosti Rima, vsakdo po vrnitvi domov predvsem govori o lepem doživetju v Medjugorju. Iz revije MIR, ki jo izdaja župnija sv. Petra, Trubarjeva cesta

Pater Darko je 13. februarja 2008 lepo opravil pogrebno sveto mašo za pokojnega Jožeta v cerkvi St. Gerard Majella - Chermside West.

80, Ljubljana, lahko izvemo, zakaj toliki sto tisoči romarjev iz vsega sveta prepotujejo tako velike daljave do Marijinega svetišča. Nekateri potujejo tudi peš iz daljnih krajev. Kdor iskreno išče Resnico in odgovore na svoje probleme, ta bo našel v Medjugorju svoj odgovor. V mesečni reviji MIR lahko beremo o pogostih spreobrnjenjih, pričevanjih o duševnih in telesnih ozdravljenjih, kakor tudi o Marijinih sporočilih za svet. Tudi revija GLASNIK Kraljice miru, ki jo izdaja Anton Košir na naslovu: Troštova 12, 1292 Ig, in izhaja vsaka dva meseca, poroča o medjugorskih dogodkih. Rad bi navedel vsaj nekaj navedenih pričevanj - ozdravljenj in spreobrnjenj, a zaradi odmerjenega prostora ne morem. Morda bo kdo drug po vrnitvi iz romanja kaj poročal o svojih doživetjih in jih delil z bralci Misli.

Marijino svetišče v Medjugorju.

Po pogrebni maši za pokojnega Jožeta Barbiša.

VAŠI DAROVI – do 4. marca 2008

ZA BERNARDOV SKLAD: \$80: Maria Oppelt-Oppelli. **\$70:** Maria Grosman - namesto božičnih voščilnic; John & Kathy Cvetkovich, K. Bezjak. **\$50:** Amalija Mohar, Sanda Potočnik, E. Rutar, Ivan Petelin.

\$40: Stojan Žele, Mr & Mrs Smrdelj, Ivan Škrajnar, Ivan Legiša, Marija Rep.

\$30: Ivan Prešeren, Iva Wajon, Josefa Luznik, Jože & Rožica Rozman, Marija Grl, Davorin Zorzut, Liljana Gustinčič, Leopold Igljč, Stanko Vrbnjak, dr Tatjana Tee.

\$20: Ivanka Krempel, Liliana Vesel, Ivan Mohar, Ana Lešnjak, Barbara Marinčič, Hermina Bizjak, Marija Jamšek, V. & M. Gorjan, Slavko Blatnik, Melita Zupan, Rezika Smolič, Štefan & Lucija Srnc, Frank & Marija Car, Maks Hartman, Franjo Majerič, Ivanka Spevan, Maria Štavar, Magda Pišotek, Danilo Mršnik, Lidia Čušin, Marija Kalčič, Marica Ozvatič, Mario Ukmar, Ivan Smole, V. Lunder, družina Tegelj, Neva Roeder, J. Težak, Franc & Olga Žužek, Irena Ivetič, Tone Vrisk, Sofia Matičič, Ema Arnuš, Jože Štolfa, Milka Medica, Emilija Jaksetič, Franc Rozman, Rafael Koren, J. Chuk, Marija Martin, Štefka Zore, Anica Pegan, Frank & Vida Kravos, Katica Hvalica, Frank & Dona Štemberger, Ema Kowalski, Amalija Mohar, Rudi Iskra, Anton Volk, Danilo Kresevič, Jože & Marija Vuzem, Jože & Štefka Soba, Olga Todorovski, Ivanka Domajnko, Stanko in Marija Kolar, Ivanka Bratoš, Ida Sedevčič, Marija Umbrazunas, Olga Horvat, Rozina Tkalčević.

\$10: Helena Zver, Stanislav Bele, Terezija Simunkovič, Ema Peckham, Danica Bizjak, Mario Saksida, Frank Ratej, Josephina Urbančič, Angela Fatur, John Franco, Roza Franco, Mario Svetina, Jože & Milka Brožič, Tilka Lenko, Toni Lenko, Mark Lenko, Jelka Hojak, T. & M. Žilavec, Jože Plevnik, Viljem Bauer, Astrid Bernes, Joe Balažič, Nino Burlovič, Alojzija Vučko, Marjan Marsič, Lojzka Fistrič, Adriana Štepančič, Hilda Vidovič, Branko Jerin, Lidija Bole, Ivanka Kontelj, Stan Bec, A. & M. Tuksar, Zora Gec, Janez Jernejčič, Branko Kresevič, Nežika Polazer, Slavka Lah, Olga Mazlo, Marija Jaklič, Danica Marinč, Cvetka Koblar, Danica Slavez, Fred in Marija Brožič, Marija Žekš, Toni Markočič, Anton Medved.

\$5: Italo Bacchetti, Ivanka Tomšič, Jana Laurič, Štefka Tomšič, Marija Penca, Viktorija Gajšek, Angelca Damiš, Matevž Jereb, Mimi Mejač, Veronika Seljak, Milan Čeligoj, Nikolaj Bric, Ivan Truden, Marija Judnič, Olga Gale. **ZA LAČNE: \$50:** Frank & Dona Štemberger. **\$30:** Albin Smrdelj, Alojzija Gosak. **\$10:** Milka Šerek, Marija Jaklič. **ZA MISIJONE: \$30:** Maria Oppelt-Oppelli. **ZA P. MIHA DREVENŠKA: \$100:** Janez Šveb. **ZA KAPELICO V TA PINU – Bacchus Marsh: \$540:** Igralska skupina Kew. **\$1000:** N. N.

BOG POVRNI VSEM DOBROTNIKOM!

ZAHVALA

Radi bi se preko Misli zahvalili vsem prijateljem in vsem, ki ste se v tako velikem številu zbrali k pogrebu moža, očeta in starega očeta **FRANCA MATUŠA**. Hvala za vse besede tolažbe, ki ste jih izrekli ali zapisali, za vence, cvetje in sveto mašo. Hvala patru Valerijanu in patru Darku za tako lepo opravljen obred, Milki in Mariji za lepo petje v cerkvi in ob grobu. Pristrčno hvaležnost dolgujemo dobrim kuharicam in gospem za pecivo in vsem za pripravo okrepcila po pogrebu. Ne moremo po imenu naštetih toliko dobrotnikov. Hvala vsem!

Terezija, Danica in Suzana Matuš

IZ KLUBA PANTHERS - TRIGLAV

Piše Martha Magajna

PRIZNANJE ZA DELO NA PODROČJU SLOVENSKO-AVSTRALSKEGA SODELOVANJA ZA LETO 2006 JE PREJEL ALFRED BREŽNIK NSW AUSTRALIAN SLOVENIAN ACHIEVMENTS AWARD 2006

ALFRED BREŽNIK se je iz rojstnega Šentjurja pri Celju, kjer se je rodil 17. maja 1937, preselil v Avstralijo leta 1959. Po približno dveh letih se mu je iz Slovenije pridružila žena Jeni. V družini sta se jima rodila sinova Fredi in Marko, oba vzgojena s trdno zavestjo svojih slovenskih korenin. Fredi se je že zelo zgodaj priključil naprednemu gibanju za medsebojno povezavo slovenskih priseljencev v Avstraliji. Tako je bil že od leta 1964 soudeležen pri Akciji za dom, ki je pozneje postala temelj Slovenskega društva Sydney (SDS), v katerem je vrsto let deloval kot tajnik, nekaj časa tudi kot urednik društvenih novic in na splošno pomagal pri rasti društva. Želja po ohranitvi slovenskega jezika ga je pritegnila, da je kot zanesljiv in dober tajnik 12 let opravljal tajniška dela pri Slovenskem šolskem odboru, ki je povezal vse slovenske organizacije v Sydneyu in Wollongongu ne glede

na različno politično pripadnost. Delo tajnika je več let opravljal tudi pri Slovenskem narodnem svetu (SNS za NSW). Medtem sta mu odrasla sinova in si ustvarila družini in vsi skupaj so zaposleni v družinskem podjetju Emona, ki sta ga Fredi in Jeni registrirala leta 1972. Ob slovenski pomladi najdemo Fredija angažiranega pri Slovensko-avstralski konferenci, kjer sta skupaj s Stanko Gregorič ustanovila Slovensko pismo, kasnejši list Glas Slovenije, in z drugimi sodelavci so vložili neizmeren trud za priznanje slovenske neodvisnosti.

Ob obisku zunanjega ministra RS dr. Dimitrija Rupla pa je bil, kot sam pravi, kot strela iz jasnega neba vprašan, če bi sprejel vlogo častnega konzula za NSW in VIC; neplačano pozicijo, ki zahteva veliko dela in stroškov. To odgovorno in brez dvoma naporno vlogo je po daljšem razmišljanju in soglasju vseh družinskih članov sprejel. Leta 1998, ob obisku bivšega predsednika vlade, pa je bil povišan v častnega generalnega konzula, delo, ki ga še vedno opravlja. Po desetih letih je zaradi preobremenjenosti prenehal delovati kot častni generalni konzul za Viktorijo. Leta 2000, v času olimpijskih iger, je bil imenovan za atašeja obeh, olimpijske in para-olimpijske reprezentance, imenovanje, ki mu je dalo veliko skrbi, dela in tudi veselja.

Za več kot četrto stoletja nesebičnega dela za razvoj slovenske skupnosti v tujini in povezovanjem z matično domovino je Fredi prejel številna republiška in olimpijska priznanja in nedavno tudi priznanje papeža Benedikta XVI. Zelo upravičeno

Peter Kropce, Jeni in Alfred Brežnik.

pa zasluži tudi priznanje, ki mu ga je podelila skupnost Slovencev v NSW. Pregovor pravi, da za vsakim uspešnim človekom stoji trdna in uspešna družina, zato je to priznanje namenjeno tudi njim za vso pomoč in podporo pri delu, ki mu jo dajejo. Spoštovani g. Fredi Brežnik, za Vaše delo se s tem skromnim priznanjem slovenske skupnosti zahvaljujemo tudi mi, Vaši sorojaki, s katerimi že toliko let delite dobro in slabo.

PRIZNANJE NSW PROSTOVOLJNEMU DELAVCU LETA 2006 - PETRU KROPEJU

PETER KROPE je prispel v Avstralijo z ženo Ivico in sinom Markom leta 1971, z namenom, da bodo tu ostali pet let. Zaposlil se je kot orodjar v tovarni Utilux, kjer se je z dodatnim izobraževanjem kmalu povzpел na mesto nadzornika. V delo s slovenskimi organizacijami se je vključil takoj po prihodu in postal odbornik novo ustanovljenega društva Triglav. V 35 letih delovanja pri Triglavu je bil skoraj vsa leta odbornik kluba, pogosto predsednik, vmes pa kot referent za prireditve in stike z javnostjo, organiziral družabna srečanja, plese, kulturne prireditve in gostovanja skupin iz domovine. Bil je član prve folklorne skupine kluba Triglav ter aktiven sodelavec Triglavske šole in član medklubskega Šolskega odbora za NSW. Sodeloval je pri slovenskem radiu kot napovedovalec in občasno tudi kot urednik slovenskih oddaj. Vedno se je trudil ustvariti primerne pogoje za sodelovanje in morebitno združitve vseh slovenskih organizacij v Sydneyu. Leta so se raztegnila v desetletja, sin je odrasel in si ustvaril družino, ki je Petra in družino trdno privezala za stalno na avstralsko zemljo.

Ko je klub Triglav zašel v finančne težave, je bil Peter instrumentalen pri iskanju najboljše rešitve: finančno gotovost kluba, spoštovanje slovenske dediščine in direktno podporo slovenskih kulturnih in športnih dejavnosti vse dokler bo kaj aktivnih slovenskih članov v klubu. Združitve z največjim športnim klubom Panthers Group Penrith zagotavlja večinski odbor, ki mu je

Peter že šest let predsednik. Petrovo pridno delo in pozitiven odnos do delovne skupnosti je pridobil spoštovanje in sloves, ki se v krogu avstralskega velikana Panthers zelo pozitivno odseva na vse, kar je slovenskega in veliko pripomore k temu, da Panthers Triglav redno finančno podpira veliko slovenskih aktivnosti, kot so slovenska šola, arhivi, igralska družina, slovenski tisk in drugo. Petru se zahvaljujemo za njegovo dolgoletno delo in mu čestitamo za njegove uspehe, ki jih žanje na polju slovenske skupnosti. Hvala, Peter, in pogumno naprej!

IZLET V NELSON BAY

V mesecu februarju smo obiskali Port Stephens Vinery, Nelson Bay in z ladjo smo se odpeljali na križarjenje po zalivu, v upanju, da bomo videli delfine. Izlet na morje vedno pritegne veliko zanimanja. Če dodamo še obisk v vinski kleti in imenitno kosilo z morskimi specialitetami, pa imamo dan, da razveseli vsako srce. Celo vreme

Odbor Igralske družine Merrylands.

Pri dobrem kosilu v Nelson Bayu.

nam je ustreglo - po vztrajnem deževju smo imeli lep sončen dan, s čisto malo deževja na koncu dneva. Tudi nekaj delfinov smo videli in zadovoljni smo se vrnili domov. Naslednji izlet v marcu potujemo v Wollongong, potem pa v aprilu nabirat kostanje...

Zmagovalci tekmovanja za pokal Dneva Avstralije: Rudi Gerdevič in Tone Fabjančič s sponzorjema Martho Magajna in Jožetom Fišerjem.

Novoizvoljeni odbor Balinarske sekcije Triglav: Lojze Magajna, Dora Hrvatin, Emil Fabjančič, Tone Fabjančič in Martha Magajna.

BALINARJI TRIGLAVA

Po odmoru za božične in novoletne praznike se nova sezona za balinanja prične sredi januarja, ko pridejo balinarji na redna balinarska tekmovanja vsako sredo popoldne. Večja tekmovanja se začnejo z vsakoletnim tekmovanjem za pokal dneva Avstralije, katerega pokrovitelji so balinarji in podporni člani, ki imajo rojstni dan v mesecu januarju. To so: Jože Fišer, Martha Magajna, Jože Bratovič in Marica Vrh.

Kakor vsako leto na Dan Avstralije je tudi letos za naslov zmagovalca za pokal Dneva Avstralije tekmovalo na triglavskih baliniščih lepo število balinarjev. Letošnji naslov zmagovalca sta si pridobila Rudi Gerdevič in Tone Fabjančič. Tekmovanje je potekalo na sam Dan Avstralije, v patriotskem vzdušju, ki se je posebno odlikovalo z velikim številom avstralskih zastav, s katerimi so se postavljali skoraj vsi obiskovalci kluba.

Na Dan Avstralije vsako leto poteka tudi letni občni zbor Balinarske sekcije Triglav, ko balinarska skupina izvoli tudi novi odbor za naslednje koledarsko leto. Balinarsko sekcijo Triglav bodo torej vodili v letošnjem letu: Predsednik je Emil Fabjančič; podpredsednik Tone Fabjančič; tajnica – manager: Martha Magajna in tehnični vodja je Lojze Magajna. Vodja ženske sekcije je Dora Hrvatin.

V nedeljo pred slovenskim kulturnim praznikom poteka vsako leto na baliniščih Slovenskega društva Sydney (SDS) tekmovanje za Prešernov pokal. Tudi letos se je zbralo veliko število rojakov - balinarjev iz vseh slovenskih klubov v NSW. Tekmovalna moštva so bila izžrebana iz različnih klubov, tako da so prvo mesto za Prešernov pokal zavzeli tekmovalci: Marta Tomšič in Miro Smrdel (oba SDS) ter Albin Sedmak in Zvonko Velišček (oba Panthers Triglav).

MESEČNI PLESI V KLUBU PANTHERS-TRIGLAV

Vsako tretjo nedeljo v mesecu je v Klubu Panthers-Triglav plesna zabava, kjer se slišijo žive melodije polk, valčkov in drugih, mogoče modernejših plesov v slovenskem, hrvaškem, italijanskem, nemškem, pa tudi češkem, španskem in še kakem drugem jeziku. Ob vse manjšem številu slovenskih glasbenih ansamblov se moramo pogosto zadovoljiti z glasbo, ki je slovenski podobna, največ ansamblov, ki igrajo na naših prireditvah, pa so sestavljeni iz glasbenikov različnih narodnosti, ki pa znajo vsi zaigrati tudi marsikatero slovensko

pesem. Slovenci se radi zavrtijo, potruditi pa se bomo morali, da bomo povečali naše plesišče, saj poskočna polka potrebuje precej prostora. Pogosto nam zaigrajo muzikantje »The Masters« pod vodstvom Vladota Kunstlja, ki je svojo glasbeno kariero začel nekje v davnih začetnih letih, pred skoraj petdesetimi leti, pod pokroviteljstvom patra Odila Hajnška. Z njim najpogosteje nastopa Poljakinja Julie s harmoniko in Hrvat Luka s kitaro in petjem. Ob drugih priložnostih pa slišimo tudi avstrijske in češke muzikante, ki znajo zaigrati malo drugačno, pa vendar sorodno glasbo s priljubljenimi ritmi polk in valčkov.

Rada in Vince Mattari iz Durala sta pripeljala obiskovalko, Radino sestro Marijo Gombac iz Harije pri Ilirski Bistrici.

»The Masters« pod vodstvom Vladota Kunstlja, Poljakinja Julie s harmoniko in Hrvat Luka s kitaro.

Tričlanska delegacija iz Slovenije z rojaki v Klubu Panthers - Triglav, 1. marca 2008.

OBNOVIMO CERKEV SVETE TROJICE Spomin, priča, vir, zgled in opomin

Slovenci imamo na mnogih naših gričih in hribih postavljena sveta znamenja – križe, kapelice, kapele, cerkvice in tudi večje cerkve. To je naša slovenska posebnost, to nas zaznamuje, na to smo lahko ponosni. Ta sveta znamenja povedo dvoje: da Slovenci ljubimo gore in da imamo čut za presežnost, za vero, za Boga. Z vrha hribov se širi naše obzorje, občudujemo prostranost in pestrost narave, katere delček smo, a se obenem podaljša tudi navpična razsežnost: naše misli silijo še višje, dvigajo se k Bogu. Naravno se vrhu hribov čutimo Bogu bližji, lažje molimo, se poduhovimo.

Ostanki cerkve na Sv. Trojici niso le spomin nekega svetišča. So veliko več. Zgovorno pričajo, kaj in kakšni so bili predniki na Pivški planoti, ki so na takem kraju postavili spomenik slovenskosti in vernosti. Tudi v teološkem pogledu je cerkev na Sv. Trojici nekaj izjemno globokega, saj je dokaz trdnosti vere naših prednikov v bistvenih zadevah in razsežnostih verovanja. Nam v zgled in opomin. Pogosto se s Pivške planote oziramo na hribe, ki nas obkrožajo. Ponosni smo nanje. Našim prednikom je bela cerkev na vrhu Sv. Trojice dvignila pogled še višje in višje. Sam Bog ve, kolikokrat in koliko romarjev je dobilo ob tem pogledu novega tvornega upanja v raznih neizogibnih stiskah tuzemskega potovanja. Samo Bog ve, kolikim je tak pogled ponudil v roko palico svežega upanja ob utrujenem koraku.

Bi danes ne potrebovali česa podobnega? **Cerkev na Sveti Trojici mora biti ne samo neki spomin, ampak nekaj trajno svežega, trajen živ izvir osvežujoče in oživljajoče vode.**

Če smo tu še Slovenci, če so naše verske korenine še zdrave, se bo to zgodilo.

Bog nam pomagaj! Če pa je Bog z vami, kdo bo proti nam? (Rim 8,31). Korajža velja!

Msgr. Vladimir Pirih
upok. župnik – dekan v Postojni

ODBOR ZA OBNOVO SVETE TROJICE in Župnijski urad Trnje (Trnje 28, 6257 PIVKA) upata, da se bodo še našli dobri ljudje, ki bodo podprli obnovo cerkve Svete Trojice. Dela v tej

smeri se že odvijajo. »Veseli smo vsakega vašega daru, čeprav stroški za takšne posege po pravilu presejajo naše zmogljivosti,« so zapisali v knjižici »Sveta Trojica v 333 letih«. Rojaki, doma iz bližnje in daljne okolice, ste še posebej vabljeni k solidarni pomoči!

PREGARJE V BRKINIH

V Mislih vidimo fotografije različnih krajev, pa sem se opogumila in vam pošiljam sliko, ki bo razveselila vse ljudi, ki so doma iz Brkinov in okolice. Vsi se radi spominjamo prelepe pregarske cerkvice in šole: v tej cerkvi so nas krstili, imeli smo prva obhajila in bili birmani, nekateri so se tam tudi poročili. V Pregarjah v šoli smo se učili slovenščine in druge predmete. Ena od učiteljic iz Pregarij živi v Melbournu in še vedno uči slovenski jezik otroke slovenskih rojakov – Lucija Srnec.

Cerkev stoji na hribčku in tam se ne samo moli, ampak prepeva cerkvene pesmi, posebno še na dan pregarskega shoda – navadno drugo nedeljo v avgustu, ker je 10. avgusta praznik sv. Lovrenca. Takrat zadoni pesem Ko bi jaz zvonček bil. Nekoč je pred cerkvijo rasla visoka lipa, na kateri je plapolala zastava in oznanjala, da bo ples na Pregarjah. Vsi smo za shod radi prišli domov.

Visoke lipe že dolgo ni več; naši pokojni pa pri cerkvi čakajo na vstajenje. Namesto lipe so rasle ciprese, katere so sedaj tudi že požagali in so dale prostor zidanju mrtvašnice in tako cerkev sv. Lovrenca ne bo več gledala v daljavo.

Moj vaščan, duhovnik Ivan Tomažič in vaščani, na splošno Brkinci, so lepo obnovili cerkev in pa dve kapeli. Ljudje smo podpisovali zahtevo, da vse okrog cerkve ostane, kot je bilo, a zaman so se ljudje žrtvovali, ker v svobodni Sloveniji še prevladujejo nekateri komunisti.

To razglednico mi je poslal g. Ivan Tomažič v spomin – jaz pa sem mu obljubila, da jo bom poslala patru Cirilu in bo sliko preko Misli približal tudi drugim avstralskim Brkincem (**glej stran 47**), ker upam in verjamem, da bo njim in meni prinesla malo domačega veselja in nas popeljala v rojstni kraj, med sorodnike in vaščane, sošolke in sošolce ...

S prisrčnimi pozdravi!

Alma Štefanič, Sydney NSW

p. Ciril A. Božič, OFM
Sts. CYRIL & METHODIUS
SLOVENIAN MISSION
Baraga House, 19 A'Beckett Street
PO Box 197, KEW VIC 3101
Tel.: (03) 9853 7787
Mobile: 0412 555 840 Fax: (03) 9853 6176
E-mail: cirilb@bigpond.com
DOM POČITKA - MOTHER ROMANA HOME

DEJAVNOSTI SLOVENSKEGA MISIJONA V MELBOURNU

Že v prejšnji številki Misli, januar-februar 2008, sem na strani 36 objavil nekaj statističnih podatkov za leto 2007. Spet sem moral sestavljati še podrobnejšo statistiko našega delovanja za vodstvo slovenske frančiškanske province v Ljubljani, pa naj to zapišem tudi tukaj za nas sedaj in za zgodovino, če bodo kdaj kakšni slovenski študentje brskali po orumenelih listih teh Misli, željni vedeti za slovenski viktorijanski utrip leta 2008.

SLOVENSKI MISIJON V MELBOURNU ima blizu 1200 naslovov rojakov v Viktoriji, na Tasmaniji in nekaj v New South Walesu (mesto Albury je povezano z Wodongo na viktorijski strani) – tam imajo slovensko bogoslužje dvakrat na leto.

V Kew je nedeljsko bogoslužje redno vsako nedeljo ob 8. in 10. uri, toda vsako drugo nedeljo v mesecu je v Kew sv. maša le ob 9. uri, ker je ob 11.30 dopoldne sv. maša v Geelongu ter ob 5. uri popoldne v St. Albansu. Vsako četrto nedeljo v mesecu je vsak drugi mesec slovenska maša v Morwellu; enkrat na leto tudi za slovensko skupnost v Hobartu na Tasmaniji.

Ob delavnikih je sveta maša od ponedeljka do četrтка ob 8. uri zjutraj, ob petkih in sobotah pa ob 10. uri dopoldne.

Ministrantov je v Kew pri sv. Cirilu in Metodu 8, dva akolita, članov Pastoralnega sveta je 15, seje so 4 do 5 na leto.

Mešani pevski zbor: 14 članov, pevovodinja, 3 organisti. Pevski zbor imamo tudi v Geelongu, kjer je sv. maša vsako drugo nedeljo v mesecu.

Dom matere Romane za starejše: 30 starejših stanovalcev ter 30 zaposlenih, ki za njih lepo skrbijo. In seveda zbor petih zaupnikov, ki so sprejeli odgovorno nalogo za dom. Vsak petek

imajo v domu sv. obhajilo, večkrat je tam tudi sv. maša.

Veliko in čedalje več je seveda obiskov bolnikov in ostarelih po domovih, bolnišnicah ter domovih starejših.

V letošnjem letu imamo 3 katehumene – odrasle, ki jih pripravljamo na zakramente.

Baraga hostel je polno zaseden.

ŠE DRUGE DEJAVNOSTI, ODBORI IN SKUPINE:

Baragova knjižnica in knjigarna, društvo sv. Eme, gospodarski odbor, kulturni odbor, Slomškova šola, tečaj slovenskega jezika za odrasle, molitvena skupina, arhiv, narodne noše, skupine za čiščenje in krašenje cerkve ter urejevanje okolice, folklorna skupina Iskra, igralska skupina Kew.

V Melbourneu je uredništvo dvomesečne revije MISLI, ki izhaja v 1600 izvodih šestkrat na leto. Skupina prostovoljcev jih pripravi za pošto.

Vsak teden imamo pri sv. Cirilu in Metodu razmnožena Oznanila - 200 izvodov.

Trikrat na leto (velika noč, žegnanje in božič) napiše pater posebno pismo s kuvertico vsem naslovnikom. Z darom se jih vrne blizu 400. Seznam darovalcev je skrbno vodil že pater Bazilij; sedaj seveda vodimo vse to že osmo leto z bazo podatkov na računalniku.

Pater Ciril je tudi policijski kaplan Victoria Police.

V prostorih slovenskega misijona v Melbourneu ima pisarno Slovensko socialno skrbstvo in informacijski urad, vsak mesec pa uraduje v naših prostorih druga sekretarka z Veleposlaništva RS v Canberri na konzularnih urah.

VSAKA izmed naštetih dejavnosti zahteva svoj čas, ima požrtvovalne ljudi in seveda daje tudi svoje sadove.

Lenti Lenko in pater Ciril
z družino Udovič iz Slovenije.

Marta Krenos, Hilda Vidovič,
Olga Bogovič in Anamarija Cek.

JANUAR, ki naj bi bil glavni počitniški mesec, letos to tudi od daleč sploh ni bil. Vreme je bilo seveda vsaj v Viktoriji prav lepo. So se pa kar izmenjavali krsti in pogrebi, kar se bo dalo prebrati pozneje. Ter seveda zaposlitev s pripravo prve številke Misli, da zdaj lahko spet hitimo že z drugo, ki bi jo radi spravili do naročnikov do cvetne nedelje.

FEBRUAR pomeni v Avstraliji začetek šolskega in pastoralnega leta. Torej nov zagon, novo zastavljene naloge in cilje. Že prvo nedeljo v februarju, 3. februarja 2008, smo imeli

Prešernovo proslavo, vpis v Slomškovo šolo in občni zbor društva sv. Eme. Zahvala vsem sodelujočim na občnem zboru društva sv. Eme in čestitke novemu odboru, ki ima v stari sestavi nov mandat: predsednica je Olga Bogovič, podpredsednica Marta Krenos, tajnica Hilda Vidovič ter blagajničarka Anamarija Cek. Imeli so že na skrbi družinsko kosilo tretjo nedeljo v februarju in ponovno spet na cvetno nedeljo, 16. marca. Naredili pa so že tudi okvirni program za celotno leto. Kosilo stane sedaj \$12 (juha, glavni obrok, kava, sladica). Hvala kulturnemu odboru, pevskega zboru ter vsem nastopajočim na praznovanju slovenskega kulturnega praznika. Pripravili so nam dovršen in bogat program, kar so nam povedali tudi obiskovalci iz Slovenije. Uporabili smo tudi novo pridobitev Slomškove šole – Power Point Presentation. Draga Gelt OAM nam je v teh Mislih pripravila zapis o Prešernu, Trubarju, Baragi in Vodniku.

Na 1. postno nedeljo, 10. februarja, smo se poslovili od župnika g. Toneta Vriska, ki je bil mesec dni na obisku pri svojem bratrancu Tonetu Vrisku in družini. Na vseh treh krajih – v Kew, Geelongu in St. Albansu – nas je z lepo besedo uvajal v močni postni čas. Hvala za njegovo pomoč ter še kdaj nasvidenje.

ŠPAROVČKI postne akcije Project Compassion nas tudi letos vabijo k dobrodelnosti: Just want justice ... a call to action.

KRIŽEV POT premišljujemo v postnem času ob petkih ob 10. uri dopoldne ter pri obeh nedeljskih mašah.

SEJA PASTORALNEGA SVETA na praznik Lurške Matere Božje, 11. februarja 2008, je uspešno začrtala pastoralno delo do konca maja ter določila tudi datum praznovanja 40. obletnice

Po nedeljskem kosilu, 10. 02. 2008, v klubu Ivan Cankar v Geelongu.

blagoslovitve naše cerkve sv. Cirila in Metoda. To bo v nedeljo, 16. novembra 2008, ko bo med nami koprski škof msgr. Metod Piriš. Praznik žegnanja, prvo nedeljo v juliju, bomo praznovali skupaj z mariborskim pomožnim škofom dr. Petrom Štumpfom, ki bo prispel v Avstralijo za Svetovni dan mladih – World Youth Day 08 v Sydneyu.

IGRALSKA SKUPINA KEW je uprizorila 10. februarja veseloigro Začarana Ančka v dvorani Slovenskega društva Melbourne na Elthamu, 9. marca pa bo ponovitev na slovenskem društvu Ivan Cankar v Geelongu.

ŠOLA IN TEČAJ slovenskega jezika za odrasle sta tudi že pričela s poukom. Pouk imata vsako prvo in tretjo nedeljo v mesecu po deseti maši.

Enodnevno POTOVANJE Z VLAKOM v Warrnambool sta organizirali Meta Lenarčič in Helena Leber v četrtek, 21. februarja. V času postanka v Warrnamboolu je bilo tam kosilo in

Družina Vrisk s sorodnikom g. Tonetom Vriskom.

ogled aborigenskega kulturnega centra, parka in vožnja skozi mesto Koroit nazaj v Warrnambool.

IZ NOVE ZELANDIJE pa se je 3. februarja vrnila zadovoljna skupina 48 rojakov, ki je ob vodstvu Stanka in Mary Prosenak od 19. januarja odkrivala lepote južnega in severnega otoka.

POSTNO ROMANJE bomo imeli v soboto, 8. marca 2008. Ko to pišem, je še pred nami, ko boste to brali, bo že za nami. Ob 8.30 zjutraj bosta odpeljala dva avtobusa iz Kew. Na pobočju hriba Ta Pinu v Bacchus Marshu bomo imeli najprej pobožnost križevega pota, nato pa sv. mašo. Po maši bomo

določili prostor za slovensko kapelico, ki jo bomo tam postavili v letošnjem jubilejnem letu, ko obhaja naša cerkev v Kew 40-letnico blagoslovitve. Potem se bomo odpeljali v Daylesford, kjer bomo imeli ob jezeru kosilo iz romarske torbe ter si ogledali znamenitosti tega lepega turističnega mesteca.

ROMANJE KRIŽA IN IKONE v pripravi

SLOVENSKI FESTIVAL je bil v soboto in nedeljo, 1. in 2. marca, na slovenskem klubu Jadran. Sveta maša je bila v soboto ob 9.30 dopoldne. Pri maši je pel naš cerkveni zbor.

JOŽE RAMUTA (sedi 2. z leve) predsednik kluba Ivan Cankar v Geelongu, je 10. 02.2008 obhajal 65 let življenja s svojimi domačimi, prijatelji in člani.

Nastopajoči na praznovanju slovenskega kulturnega praznika v Kew.

Moški pevski zbor Planika pod vodstvom Rolanda Carmodyja je zapel na 11. slovenskem festivalu.

Svetovnegadnevamladih – World Youth Day 08

– bo prvo soboto v maju, 3. maja 2008, po ulicah Melbournu. Za organizacijo in sodelovanje so zaprosili vse katoliške narodnosti v Melbournu. Tudi naša slovenska skupnost bo prevzela nošenje križa in Marijine podobe del poti.

KONZULARNE URE bodo pri nas v ponedeljek, 17. marca, od 13. do 17. ure.

NA OBISKU bo v marcu Tone Gorjup z družino,

ki ji želi pokazati lepote Avstralije, zato seveda ne bo veliko na enem kraju, pač pa bodo potovali. Na veliki četrtek, 20. marca, pristane v Melbournu naša nekdanja pastoralna sodelavka in še vedno urednica Misli **Marija Anžič**, ki bo z nami praznovala velikonočne praznike. Že 8. aprila odpotuje nazaj v Ljubljano, kjer ima odgovorno delo in skrb za strica. Veseli bomo vseh srečanj.

V Kew smo že tri tedne

V nedeljo 2. marca, je obiskala naše središče v Kew tričlanska delegacija Ministrstva za notranje zadeve RS in Urada Vlade RS za Slovence v zamejstvu in po svetu, ki je bila na delovnem obisku v Avstraliji. Po deseti maši so nas v dvorani seznanili z novostmi na področju zakonodaje, ki ureja evidenco volilne pravice in možnosti pridobitve slovenskega državljanstva. Reševali so tudi posamezne konkretne primere. Nad sto rojakov jim je prisluhnilo. Z leve so: pater Ciril, g. Gregor Kozovinc (veleposlaništvo), Katarina Šturm in Aleš Jerman (MNZ) ter Aleš Selan (Urad).

oznanjali, da bo prišel v pomoč za velikonočne praznike pater Bogdan Knavs, gvardijan frančiškanskega samostana v Šiški, pa je štiri dni pred prihodom sporočil, da žal ne more priti. Smo se pa spet obrnili na Sydney in za pet dni je prišel v pomoč p. Darko Žnidaršič, ki je bil z nami na romanju, maševal in spovedoval v Kew, Geelongu, St Albansu in Altoni North. Hvaležni smo patru Darku in Valerijanu.

PRAZNIČNI SPORED

SPOVEDOVANJE:

V KEW vsako nedeljo eno uro pred mašo ter vse tri dneve velikega tedna. Rojaki v Melbournu ste že pred tem prejeli velikonočno pismo, kjer je zapisano, kdaj je bila priložnost za spoved v **Geelongu, Altoni North, Springvale, St. Albansu in Sydenham-u.**

MAŠA V DOMU matere Romane bo v petek, 14. marca, po križevem potu v cerkvi, ob 10.30 dopoldne.

Generalno čiščenje, pletenje butaric ter priprava prostora pred lurško votlino za bogoslužje cvetne nedelje bo v soboto, 15. marca, z začetkom ob 9. uri dopoldne. Za »likof« bo BBQ.

V soboto, 15. marca, bo ob 11. uri dopoldne sveta maša ob praznovanju sv. Jožefa na slovenskem klubu JADRAN. Liturgično praznovanje sv. Jožefa se letos prenese iz srede v velikem tednu, 19. marca, na cvetno soboto, 15. marca; prav tako praznik Gospodovega oznanjenja iz 25. marca na ponedeljek, 31. marca.

CVETNA NEDELJA, 16. marca 2008: Blagoslov zelenja in sveta maša z branjem pasijona po Mateju bo ob 8. in 10. uri dopoldne. Ob 10. uri bo

maša na dvorišču pred lurško kapelo. Po maši je v dvorani družinsko kosilo.

TOREK VELIKEGA TEDNA, 18. marca: Krizmena maša bo v stolnici sv. Patrika ob 11. uri. Vabljeni tudi k tej sveti maši, ki jo darujejo duhovniki nadškofije skupaj s svojim nadškofom dr. Denisom Hartom ter vernim ljudstvom in kjer nadškof blagoslovi sveta olja ter posveti krizmo, ki jih uporabljamo pri podeljevanju zakramentov krsta, birme, mašniškega posvečenja in bolniškega maziljenja.

VELIKI ČETRTEK, 20. marca 2008: Spomin Gospodove zadnje večerje bo ob 7. uri zvečer. Sledi molitvena ura za duhovniške, redovniške in misijonarske poklice. Prvo sveto obhajilo bo ta dan prejel naš najmlajši ministrant Kai Kodrič. Čestitamo!

VELIKI PETEK, 21. marca: Ob 11. uri dopoldne sv. križev pot, ob 3.00 popoldne opravilo Gospodove smrti. Molitev ob božjem grobu.

VELIKA SOBOTA: Ob 7. uri zvečer začetek velikonočne vigilije v cerkvi, sveta maša, blagoslov velikonočnih jedil, vstajenjska procesija, zahvalna pesem.

VELIKA NOČ GOSPODOVEGA VSTAJENJA, 23. marca 2008: Slovesni sveti maši bosta ob 8.00 in 10.00. Pri obeh mašah bo blagoslov velikonočnih jedil. Sveta maša ob 10. uri bo, če bo lepo vreme, zunaj pred lurško votlino.

VELIKONOČNI PONEDELJEK: Sveti maši ob 8. in 10. uri dopoldne.

SOBOTA V VELIKONOČNI OSMINI, 29. marca: Ob 4. uri popoldne bo slovenska **sv. maša za rojake HOBARTA na Tasmaniji** v hrvaški cerkvi na George Street v Grantonu (Fr. Berislav Hunski, tel.: 03 6263 5518).

BELA NEDELJA – NEDELJA BOŽJEGA USMILJENJA, 30. marca: Slovesni maši ob 8. in 10. uri v KEW ter ob 7. uri zvečer v cerkvi Srca Jezusovega v **WODONGI**.

ŠMARNICE V MAJU bodo pri obeh nedeljskih mašah ter ob petkih in sobotah. V četrtek, 1. maja, je praznik Gospodovega vnebohoda in začetek šmarnic.

MATERINSKI DAN bomo obhajali prvo nedeljo v maju, 4. maja, po deseti maši s programom v dvorani.

Druga nedelja v maju je praznik BINKOŠTI.

V četrtek, 22. maja, je praznik Sv. Rešnjega Telesa in Krvi. Praznična sveta maša bo ob 10. uri dopoldne. Telovska procesija bo v nedeljo, 25. maja, po deseti maši, ob sodelovanju članov slovenskih društev in klubov.

KRSTI: Natasha Katherine NOVAK, roj. 31.03.2007, Box Hill VIC. Mati Joanne Milner, oče John Frank Novak. Botra je Andrea Novak. Sv. Ciril in Metod, Kew, 09.02.2008.

Anita Jozefa JAKŠA, roj. 15.06.2007, Fitzroy VIC. Mati Jodi Maree Downes, oče Joseph Boyan Jakša. Botra sta Yvette Renae Jakša in Melinda Jane Downes. Sv. Ciril in Metod, Kew, 17.02.2008.

Sonny Paul BRADBURY, roj. 21.03.2007, Bundoora VIC. Mati Nadia Domajnko, oče Daniel Paul Bradbury. Botra sta Christopher in Janine Tatnall. Sv. Ciril in Metod, Kew, 24.02.2008.

Čestitamo staršem, botrom in starim staršem!

ODŠLI SO:

NADA CARR roj. MOHAR je umrla 05.03.2007 v Women's Hospital v Melbourne, je sporočila njena mama Amalija, ki živi v Noble Parku v Melbourne. Nada je bila rojena 07.01.1948 v Črnomlju, mami Amaliji roj. Krajšek iz Kočevja ter očetu Jakobu Moharju (doma iz Novega Kota na Notranjskem, umrl v Domžalah). V Avstralijo so prišli leta 1960 z ladjo: starša, hčerka Nada in sin Jakob (rojen 4.11.1950 v Begunjah na Gorenjskem). Jakob živi z ženo Joan in otroci Susan, Andrew in Lorraine v Brisbanu. Sin Toni je bil rojen 11.3.1965 v Dandenongu in živi sam v Melbourne. Nada se je poročila leta 1967 s Filipom Carrrom. Rodili so se jima otroci: Steven, Jason, Angeline in Daniel. Nada je skrbela za starejše in je na delu omagala – možganska kap. Pogrebni obred je bil v kapeli pokopališča Springvale. Nadina mama Amalija ima

v Sloveniji še sestro Olgico Zupančič v Kočevju, v ZDA sestro Jožico Miat, v Kočevju pa polsestro Dragico Matjažec in polbrata Francija Zupančič.

IVANKA RANERI roj. BOŽIČ je umrla za rakom 06.09.2007 v Royal Melbourne Hospital. Rojena je bila 20.09.1925 v vasi Zrečje pri Ilirski Bistrici. V Avstralijo je prišla leta 1954. Poročila se je v Melbourne z Leom iz Sicilije. Pogrebna maša je bila v cerkvi Sacred Heart v Kew 12.9.2007. Pokopana je v mavzoleju na pokopališču v Kew. Zapušča sina Elia z družino in hčerko Angelo ter sestro Nado Jenko z družino v Melbourne, ki nam je sporočila te podatke.

NIVEA TRAGIN je umrla 23.12.2007 v Monash Medical Centre v Claytonu. Po rodu je Italijanka. Njen že 19 let pokojni mož Mario Tragin je bil vaščan Zore Zec, ki nam je to sporočila. Pogrebna maša je bila 28.12.2007 v cerkvi Christ Our Holy Redeemer v Oakleigh East.

MAKSIMILJAN (MILAN) KASTELIC je umrl 18.01.2008 v Royal Melbourne Hospital, kot smo že zapisali v prejšnjih Mislih. Rojen je bil 12.10.1937 v Zagorju pri Pivki. V Avstralijo je prišel leta 1959. Milanova brata Franc in Janez sta umrla še mlada, Jože je bil v Melbourne od leta 1954 do 1968, ko se je vrnil v Slovenijo in tam umrl, sestra Marija je bila v Melbourne od leta 1954 do smrti 19.3.1996, pokojna sestra Vera je mama Albina Tomšiča, Milanovega nečaka, ki je uredil pogreb. Albin je bil rojen v Trstu. Ima hčerko Kiaro in sina Matthew-ja. Pogrebno mašo smo darovali 25.01.2008 v cerkvi St. Mary's v Ascot Vale, pokopan je na pokopališču Keilor.

JOŽEF TOMAŽIČ je umrl 22.01.2008 v Geelongu. Rojen je bil 25.07.1929 v vasi Huje mami Terezi roj. Ludvik in očetu Ivanu Tomažiču. Leta 1957 je prispel v Avstralijo. Iz prvega zakona ima sina Jožeta, rojen leta 1953 v Sloveniji. Jožef je živel nekaj časa v Echuci, kjer je imel prašičjo farmo in si sam postavil hišo. Pozneje se je preselil v Colac ter od tam v Geelong. Med dopustom na Filipinih je spoznal svojo drugo ženo Myrno Mendiola, ki mu je rodila hčerko Rozamarijo. Sedaj 21 let stara Rozamarija lepo govori slovensko in je očetu ob koncu pogrebne maše spregovorila v slovo ter mu zapela njemu najljubšo pesem Zabučale gore. Rožni venec za pokojnega Jožefa so molili v Geelongu večer pred pogrebom, pogrebno mašo smo darovali v naši cerkvi v Kew, pokopal ga je Fr.

Fitzpatrick na Eastern Cemetery v East Geelongu 25.01.2008.

TEREZIJA LENARČIČ je umrla po kratki bolezni 22.01.2008 na svojem domu v Wheelers Hill. Rojena je bila 15.09.1941 v Matjaševcih v Prekmurju. Njen mož Jožef Lenarčič je umrl januarja 1984 v Melbournu. Oba sta pokopana na pokopališču Springvale. Zapuščata tri sinove. – Hvala Mariji in Lojzetu Kerec za te podatke.

PEPCA ČESNIK roj. ADAM je umrla 03.02.2008 v Royal Melbourne Hospital. Rojena je bila 11.02.1931 v Koritnicah. Bila je najmlajša od petih otrok v družini Jožefe in Antona Adam. Njena sestra Berta Luksetič živi z družino v Melbournu. Pepca se je poročila 29.04.1954 v Trstu z Jožetom Česnikom iz Klenika. Še istega leta sta prispela v Avstralijo. Leta 1961 je bil rojen sin Frank, ki je umrl 14.07.2007, dva dneva pred svojim 46. rojstnim dnem. Leta 1972 je bi rojen sin Mark, ki sedaj z ženo Imogen in hčerko Ello živi blizu Newcastla, kjer je zaposlen kot inženir. Mož Jože je umrl 02.01.2003. V Melbournu živita njegova brat in sestra: Nace Česnik in Pepca Zadel z družinama. Pepca je bila v januarju 2008, ko je zalivala vrt, napadena. Zaradi strahu in grožnje napadalca, da jo bo ubil, če komu pove, ni o tem povedala nikomur. Toda hude bolečine v glavi so jo prisilile, da je dva tedna pozneje sama poklicala reševalce. V bolnišnici so jo operirali in vse je že dobro kazalo, toda nastopila je zastrupitev, padla je v komo, iz katere se ni več prebudila. Rožni venec smo molili v cerkvi St. Martin de Porres v Avondale Heights 7.02.2008. Naslednji dan sva skupaj z župnikom te župnije Fr. Tonyjem Kerinom darovala pogrebno mašo ter vodila pogreb na Keilor pokopališču.

JANKO FILIPIČ je umrl v domu matere Romane na praznik lurške Matere Božje, 11.02.2008. Rojen je bil 10.07.1917 v Breginju. V Avstralijo je prišel 18.8.1950. Leta 1963 se je poročil z Dragico (Karolino) Hrvatini iz Movraž pri Kopru, ki je prav na dan Jankove smrti dopolnila 80 let življenja. Janko ima v Milanu sestro Cvetko Filipič, v Breginju pa nečaka Branka Filipiča z družino. Rožni venec zanj smo molili v naši cerkvi v Kew v ponedeljek, 18. februarja, nato je bila pogrebna sv. maša; grob ima v mavzoleju pokopališča Springvale.

ERNESTA VRAN rojena PRELEC, rojena 26.08.1926 v vasi Barka pri Divači, je umrla

12.02.2008, v Caulfield Hospital. Nekaj dni prej je lepo prejela zakrament sv. maziljenja. Svoje življenje je skoraj z umetniško besedo popisala na 93 natipkanih straneh A 4 formata. Mož Dušan je umrl julija 1999. Zapušča sinova Raya (rojen 1956) in Toma (1959) ter hčerko Jenny (1966) in njihove družine. Pogrebna maša je bila 19.02.2008 v cerkvi St. Peter's v Bentleigh East, 844 Centre Road. Pokopana je na pokopališču Cheltenham Memorial Park.

EMILIJA (MILKA) LONZA rojena ŠABEC je umrla 25.02.2008 v bolnišnici v Sunshine. Rojena 10.08.1939 v vasi Klenik pri Pivki. V Avstralijo je prišla leta 1957. Leta 1959 se je poročila z Antonom Vadnjalom, ki je umrl oktobra 1971. Imela sta sinova Tonyja in Davida. Pred 20 leti se je drugič poročila z Italijanom Lucianom iz Kopra. Že nekaj časa je trpela za rakovo boleznijo. Na praznik Lurške Matere Božje je pri polni zavesti in dobro razpoložena prejela sv. obhajilo in sv. maziljenje v bolnišnici v Footscrayu. Rožni venec in nato pogrebna maša je bila 28.02.2008 v cerkvi St. Martin de Porres v Avondale Heights. Pokopana je na livadnem delu pokopališča Keilor. Zapušča moža Luciana, sina Tonyja z ženo Glendo in otrokoma Lauren (16 let) in Nathan (14), sina Davida, v domu Edenvale Mannor Nursing Home v East Keilor mamo Antonijo Šabec, v Melbournu sestro Jožico Sušelj in brata Jožeta in Ivana z družinami. Njen oče Franc je umrl leta 1996, sestra Boža 1994 in brat Franc 1998.

MICHAEL RAZBORŠEK je gotovo slovensko ime, ki sem ga videl zapsanega na svežem grobu blizu groba pokojne Milke Lonza na Keilor pokopališču 28.02.2008.

Za dva rojaka sem zvedel iz osmrtnic v časopisu Herald Sun:

DRAGO KOSTANJŠEK je umrl 23.02.2008. Pogrebni obred je bil 29.02.2008 v cerkvi Sacred Heart v Fitzroyu. Sledila je privatna kremacija. Zapušča sina Velka, hčerko Michelle, sestro Nado in vnuke Adeeno, Taylo, Vedrano in Bianco.

RUDI KOLARIČ je umrl po dolgi bolezni v soboto, 23.02.2008, star 74 let. Zapušča ženo Rito in hčerko Silvijo. Pogrebni obred je bil v kapeli Fawkner Memorial Park, 27.02.2008.

Naj naši rajni po Božjem usmiljenju počivajo v miru! Sožalje v zarji velikonočnega jutra vsem sorodnikom in prijateljem pokojnih. **p. Ciril**

ERNESTA VRAN je sklenila svoj življenjepis takole:

»Ne morem se privaditi na moje naglo staranje in onemoglost. Ko si opomorem, da se malo lažje gibljem, spet kaj napravim, da me spodnese. Za nekatera dela moram najti pomoč, vseeno se čutim še samostojno. Živim sama v našem domu, vsakdanja dela tudi sama napravim in vzdržujem naš dom. Ne vem, koliko časa bo tako šlo, da bom tudi vrt zalivala in na njem nabirala zelenjavo. Sestra Marija mi je zadnjih petnajst let pisarila, da je v jeseni življenja. Tudi moja jesen je proti pričakovanju dolga. Ko se vsi letni časi zvrstijo, tudi zima mora priti. To je naravni potek vsega življenja. Simon Gregorčič je v Hajdukovi oporoki napisal: »Hajduk se smrti ne boji, umreti pa še ne želi.« Verjetno je tudi Gregorčič tako čutil.«

ERNESTIN NAJSTAREJŠI SIN RAY pa je v spomину na mamo povedal tudi tole:

»There is an English expression that is not often used any more. Mother tongue (in Slovenian »materin jezik«) – it means the language you first spoke. But literally its meaning is: the language your mother spoke. The language your mother spoke to you. And when my mother spoke to me, when I was very small, I didn't necessarily understand what she was saying, but I did understand that it was with love. She loved us all fiercely and unconditionally. So Slovenian is my mother tongue – the language I first spoke – but really the language I was first loved in by my mother. My mother tongue.«

GOSPE ERNESTI V ZADNJI POZDRAV

Neva Roeder-Bole

Zbogom Ernesta, prišel je Vaš čas.

Bog poklical je tudi Vas.

V nebesih se rajni mož Dušan veseli,

svojo soprogo Ernesto k sebi dobi.

V srcih nam boste za vedno ostala:

Bila ste dobra žena, nona in mama.

Popotniki smo vsi zemljani.

Končno združili se bomo z Vami.

Bog podaj Vam večni mir.

Premagan tam je ves prepir.

10 let Stare trte v Avstraliji

Idejo o posaditvi mladike Stare trte v Avstraliji, najstarejše trte na svetu, sva z Elico dobila ob kratkem postanku na Lentu v našem Mariboru ob kozarcu hladnega piva, kjer je v tistih septembrskih dneh leta 1998 dozorevalo grozdje na Stari trti. Najin znanec Vasja Samec naju je povabil, da se udeleživa trgatve Stare trte in se pogovoriva o ideji s takratnim županom Alojzom Križmanom. Po vrnitvi v Avstralijo sva idejo začela realizirati. Preko takratne podžupanje občine Yarra Ranges, Leslie Wood, sva idejo predstavila predstavnikom občine Yarra Ranges, pod katero spada tudi najpopularnejše vinogradniško področje v državi Viktoriji - Yarra Valley. Kar hitro zatem sta dogovor o podaritvi podpisala na novo izvoljeni župan mestne občine Maribor g. Boris Sovič in takratni župan občine Yarra Ranges g. David Hodget.

Marca leta 1999 so enoletna sadika in 6 cepičev že potovali v Avstralijo, kjer je pošiljko takoj prevzela avstralska karantenska služba. Po dveh letih testiranja in opazovanja sva z Elico prejela iz karantene, takrat že triletno mladiko in nekaj dvoletnih mladik. Seveda je to bil za vse nas velik trenutek, ki ga je tudi posnela ekipa RTV Slovenije, ki se je prav tiste dni mudila v Avstraliji. **Triletno mladiko smo predali takratni županji Di Moore na gala večeru ob proslavitvi 10. obletnice slovenske samostojnosti**, ki ga je organiziral Slovenski narodni svet (SNS) Viktorije in se ga je udeležilo vsaj 500 gostov in naših rojakov in rojakinj.

Končno smo 23. septembra 2001 na predlog občine Yarra Ranges na posestvu McWilliams Vineyards posadili mladiko Stare trte, za katere dobro počutje je odgovornost prevzel direktor vinarne Max McWilliams.

Leto za letom so se naši rojaki in avstralski prijatelji srečevali in se veselili na Festivalu Stare trte na obletnico posaditve Stare trte v Avstraliji na obronkih Melbourne na posestvu McWilliams Vineyards. Vsi dosedanji festivali Stare trte so bili zelo uspešni, tudi zaradi pozitivnega pristopa in sodelovanja mnogih posameznikov in slovenskih

Vinko Rizmal v senci trte.

organizacij v Avstraliji. Ko smo leta 2007 čas festivala prestavili v čas avstralske trgatve, so za uspešnost festivala odlično prispevali člani plesne skupine Iskra s podporo svojih staršev in prijateljev. To je bila res odlično izpeljana generalka pred prvo uradno trgatvijo Stare trte.

Medtem pa je avstralska mladika Stare trte postajala vse močnejša in iz leta v leto dajala vse več grozdov žametne črnine ali po angleško *Velvety black*. Da bodo naše aktivnosti in aktivnosti Slovenije v letu 2008, ko je Slovenija prevzela predsedovanje Evropske unije in ko beležimo pomembno obdobje – 50. obletnico masovnega priseljevanja naših rojakov v Avstralijo, še bolj zaznavne, bomo ob tako pomembnih jubilejih in dogodkih praznovali tudi zgodovinski dogodek z našo Staro trto, **saj bomo v nedeljo, 6. aprila 2008, imeli prvo uradno trgatve Stare trte v Avstraliji.**

Tako kot v minulih letih, bomo tudi letos razširili melbournsko praznovanje, vezano na Staro trto, med naše rojake v drugih mestih Avstralije. **Letos bo za kulturni program in za zabaven večer s plesom poskrbela glasbena skupina PLATIN,** poznana po svojem zastopanju Slovenije na tekmovanju Evrovizije za najboljšo popevko v letu 2004. V svojem širokem repertoarju ima ta profesionalna skupina dovolj kvalitetnih pesmi, da bodo zadovoljile in razveselile naše rojake vseh starosti.

Za prvo uradno trgatve je slovenska pesnica besedil za narečne popevke Metka Ravnjak Jauk napisala tudi besedilo, posvečeno prvi trgatvi Stare trte v Avstraliji in ga bomo seveda

slišali na vseh koncertno plesnih prireditvah v Sydneyu in Melbournu. Veseli nas tudi, da smo vzpostavili sodelovanje na šolskem področju med mariborsko Osnovno šolo borcev za severno mejo in Monbulk Primary School, ki tudi sodi v občino Yarra Ranges. Pozitivno potekajo tudi priprave in dogovori z avstralskim glasbenim združenjem v občini Yarra Ranges za realizacijo predstavitev v angleški jezik prevedene slovenske operete Planinska roža na avstralski oder. Seveda pa to še ne bo v letu 2008.

Zahvaljujemo se vsem posameznikom in organizacijam, ki so do sedaj sodelovali in prepričani smo, da bo prva uradna trgatve odlično uspela in nam bo ostala v prijetnem spominu.

Zahvaljujemo se Uradu za Slovence po svetu Vlade RS in našim vladnim predstavnikom v Avstraliji za sodelovanje in finančno pomoč in še posebej posameznikom in organizacijam, ki bodo pripomogli, da bo letošnje srečanje nadvse uspešno izpeljano.

Nasvidenje 6. aprila 2008 na McWilliams Lillydale Vineyards.

Več informacij dobite na: www.oldvine.info

Vinko Rizmal – Koordinator projektov

SAATCE - Slovenian Australian Agency for Trading & Cultural Exchange

ABN 45623302706

3 Church Street, Kallista VIC 3791, Avstralija

vrizmal@findaustralia.com.au

www.slovenianbusiness.com.au

Tel: + 61 3 9755 2626; Fax: + 61 3 9755 1746;

Mob: + 61 400 017 320

Upokojeni višnjegorski župnik, sedaj že pokojni, g. Stanko Kastelic in Jožica Gerden v Milduri.

KORENINE DVEH DOMOVIN

11. slovenski festival, 1. in 2. marca 2008, na Slovenskem društvu Jadran v Diggers Rest

Sonce je prijazno pozdravilo vse že na poti do društva in ob vhodu so lepo sprejeli odborniki Sveta slovenskih organizacij Viktorije (SSOV) vsakega z nasmehom in prijazno besedo.

Festival se je veličastno pričel s sveto mašo v dvorani, ki jo je daroval pater Ciril, cerkveni pevski zbor pa je obogatil bogoslužje. Veliko ljudi je sodelovalo pri maši in patrove besede so bile polne pohvale in navdušenja za tradicionalno delo za Slovence in skupnost. Pater je posebno čestital g. Petru Mandelju OAM, ki je na Dan Avstralije, januarja letos prejel državno priznanje, Order of Australia Medal, pa tudi Metki in Chrisu McKean, ki sta od SSOV-ja prejela posebno priznanje za delo v slovenski skupnosti s podpisi patra Cirila, Petra Mandelja in Stanka Pence. Vsi navzoči so navdušeno pozdravili priznanja.

Po maši se je uradni del festivala začel z avstralsko in slovensko himno (zapeli sta ju Anna Tegelj in Helen Trinnick), pozdravom predsednice Jadrana, gospe Romane Zetko, glavnim nagovorom predsednika SSOV-ja, Stanka Pence, ki je posebno zbrano in lepo poudaril pomembnost tega dogodka, z nagovorom The Hon. Jamesom Merlino MP, ministrom za šport in rekreacijo in predstavnikom za Monbulk, ki je predstavljal viktorijskega premierja Hon. Johna Brumbyja. Sledil je nagovor gospe Done Petrovič, ki je predstavljala g. Teda Baillieu, voditelja liberalne stranke in opozicije; nagovor g. Sama Afre, predsedujočega Ethnic Communities Council of Victoria, in nagovor g. Gregorja Kozovinca, odpravnika poslov Slovenskega veleposlaništva v Canberri, ki je festival tudi uradno odprl.

Kulturni program, katerega sta povezovala Vilma Zanetič (v angleščini) in Stojan Brne (v slovenščini) so začeli plesalci folklorne skupine Iskra s spletom gorenjskih plesov, sledil je pevski zbor Planika s slovenskimi narodnimi in umetnimi pesmimi: Po jezeru bliz Triglava, Moja kosa in Jaz pa pojdem na Gorenjsko; deklamacija Otona Župančiča Ločitev – The Parting, katero sta izvedli Maria Iskra in Marta Mrhar; Erika Hirzinger in Coutney Jaros sta zaplesali »Tap Dance«, oblečeni kot ameriški pastirici; kvartet Jadran (Nino Burlovič, Ivan

Valenčič, Emil Kalčič in Marijo Vihtelič) je zapel Štirje fantje pojejo in Tam pod goro zeleno. Roza Tomažič je zapela Zabučale gore ob spremljavi Jožeta Matkoviča in Anna Tegelj in Helen Trinnick sta ob Lenti Lenkovi spremljavi zapeli Moj dom in Siva pot.

Sledila je predstavitev slovenskih ročnih del – prva internetna razstava, katero je predstavila gospa Saša Ceferin in SSOV. Slovenski etnografski muzej bo slovensko premiero spletnega mesta v Ljubljani predstavil sredi leta 2008. Gospa Saša je povedala, da je arhiv slovenskih izseljenskih ročnih del in spletno mesto fotografski izbor ročnih del viktorijskih Slovenk in Slovencev. V sodelovanju s slovensko skupnostjo in izdelovalci sta v letu 2006 mag. Duša Koprivec in mag. Saša Ceferin raziskali, pregledali, izbrali in fotografirali veliko število izdelkov. Pri razstavi so sodelovali: Sonia Benčič, Lidija Bole, Ema Bole – Kosmina, Mimica Bole, Marija Brne, Ana Marija Thomas

Brne, Slava Burlovič, Marija Horvat, Lojze Jerič, Anica Kodila, Anica Kodrič, Jože Kodrič, Ivanka Kontelj, Lojzka Kuhar, Julka Kure, Meta Lenarčič, Matilda Martinčič, Andrej Potočnik, Jože Ramuta, Lucija Srnec, Marija Uršič, Vida Vojvoda.

Po kosilu so se ljudje razkropili po zemljišču in si ogledali razstavo ročnih del, razstavo medu, fotografij in umetniških slik ter prikaz delovanja društev v sliki in besedi, zvečer in pozno v noč (bolje rečeno v rane jutranje ure) pa je za vse plesalce in navdušene poslušalce zaigral ansambel Snežnik iz Slovenije slovenske narodne in zabavne pesmi.

V nedeljo so bila športna tekmovanja, nadaljevala se je razstava slikarskih in ročnih del, talenti so se pokazali v Pokaži kaj znaš; nato pa so bili na razstavi pecivo in sladice – najboljše in najlepše okrašeno in izdelano je bilo nagrajeno. Različni ansambli so igrali za ples, žrebali so srečolov z bogatimi dobitki in razglasili so zmagovalce športnih iger.

Za celotni festival je bil odgovoren Peter Mandelj OAM, program sta koordinirali Lucija Srnec in Fani Natlačen, ozvočenje je imel na skrbi Lenti Lenko OAM.

Draga Geld OAM

Nova knjiga - Zgodba o Kristalnem potoku

Spoštovani Slovenci v Avstraliji!

Sem Vladimir Verdnik, učitelj slovenskega jezika iz Velenja. Star sem 54 let. Delam v Gorenju, v prostem času pa pišem knjige za otroke. Letos mi je predvsem s finančno pomočjo Ministrstva za kulturo Republike Slovenije in tudi drugih uglednih pokroviteljev uspelo izdati **knjigo v angleškem jeziku**. Njen naslov je **The Story of the Crystal Brook**. Izšla je konec januarja 2008 pri založbi Xlibris Corporation v Philadelphia, kar lahko preverite na spletni strani:

<http://www2.xlibris.com/bookstore/bookdisplay.asp?bookid=41712>

katere knjige mi je uspelo napisati doslej, pa lahko vidite na spletni strani:

http://www.akta-sp.si/verdnik/kristalni_potok.htm

Zgodba o Kristalnem potoku je posebna, sodobna pravljica. V njej je v filozofskem in pravljичnem smislu oživiljen kristalno čist potok, ki še teče nekje v Sloveniji. Čudežna moč narave vdahne vanj iskro življenja in potok se tako kot vsakdo izmed nas poda na svojo življenjsko pot. S pomočjo svoje rojenice Lune spoznava prve velike resnice in vrednote življenja. Njegova mladost je prešerna, a njegovi sreči preti nevarnost, ki jo povzročijo ljudje, in potok nenadoma spozna drugo, temnejšo plat življenja. Pravljica se seveda srečno konča in v mlade bralce zagotovo za vedno vtisne nauke o pravih vrednotah življenja v nas in okrog nas.

Za tekst zgodbe sem dobil nekaj zares lepih pohval, najlepšo iz Univerze Oxford, kjer so

pregledali prevod in predlagali, da bi iz pravljice morali narediti risanko, s katero bi lahko kar največ otrok in njihovih staršev opozorili na velikanske ekološke probleme današnjega časa.

Pravljico je ilustriral moj mladostni prijatelj, koroški slikar Miro Hajnc, ki pa žal ne živi več. Z izidom knjige sem izpolnil svojo obljubo, da pravljico okrasim z njegovimi zanimivimi ilustracijami, ki si jih lahko ogledate na spletni strani.

Ker z Zgodbo o Kristalnem potoku dajem svoj pedagoški in pisateljski prispevek k vzgoji mladine in k varovanju narave, si želim, da bi knjigo prebralo veliko mladih bralcev. Ker se knjiga prodaja preko interneta, in ker imam tudi sam sorodnike v tujini, sem se odločil, da o izidu slovenske pravljice v angleškem jeziku obvestim slovenska društva v Ameriki, Kanadi in Avstraliji.

Želim si, da bi Slovenci po svetu izvedeli za mojo knjigo in povedali svojim otrokom in vnukom, da je ta pravljica nastala v Sloveniji. Želim si, da bi tudi veliko drugih angleško govorečih otrok in staršev prebralo to nenavadno zgodbo, tudi zato, ker je v njej na koncu objavljeno moje pismo mladim bralcem, kjer sem skušal na prirčen način otroke opozoriti na Slovenijo in na naš prelep slovenski jezik.

Zato Vas prosim, da objavite to moje pismo v Vašem glasilu, če je le mogoče. Zelo Vam bom hvaležen. Upam, da bodo avstralske knjižnice kupile to knjigo in tako omogočile najširšemu krogu mladih, da brezplačno pridejo do nje. Prosim, opozorite knjižnice v Avstraliji na to. Morda pa jo bo kdo tudi kupil in podaril otrokom ali vnukom.

Knjiga je še vedno najlepše darilo.

Vabim Vas, da preberete stavek ali dva na spletnih straneh knjige! Vrnila Vas bo v otroštvo, v svet neokrnjene narave, v pravljичni svet, kjer še vedno zmagojejo: dobrota, pravičnost in poštenje.

Lepo Vas pozdravljam in se Vam zahvaljujem, ker ste prebrali to pismo. Ostanite zdravi!

S spoštovanjem in lepimi pozdravi iz Slovenije.
Vladimir Verdnik, Tomšičeva 10/a, 3320 Velenje
E - pošta: vlado.verdnik@siol.net

IZ IGRALSKE DRUŽINE MERRYLANDS

Igralska družina Merrylands ima težavne čase. Po smrti dolgoletnega predsednika in režiserja Ivana Koželja je prevzel vodstvo skupine njegov brat Herman, ki je uspešno organiziral naslednje dramsko delo. Na začetku letošnjega leta je Herman odstopil, zatem pa smo izgubili tudi drugega sodelavca, Pavleta Letnarja, enega od stebrov naše igralske družine. Pavle je bil dober igravec in dober človek in tudi njegova žena Jana nam je v zadnjem letu kot šepetalka veliko pomagala. Prav gotovo ga bomo zelo pogrešali, kot igralca in tudi kot prijatelja.

Vodstvo Igralske družine Merrylands sta prevzela pater Darko Žnidaršič kot predsednik in Danica Petrič kot podpredsednica, z Martho Magajna kot tajnico in Mihelco Šušteršič kot blagajničarko. Veliko število članov tudi odhaja na obisk v staro domovino, tako, da bomo verjetno lahko začeli z resnejšim delom na pripravo naslednjega dramskega dela šele v drugi polovici leta. Lepo pa bi bilo, če bi našli nekaj novih članov, ki bi jih zanimalo delo v igralski družini. Potrebujemo igralce, pa tudi talente, ki bi lahko pomagali pri pripravi kulis, napeljav, opreme in drugih potrebnih stvari za izvedbo gledališke predstave. Če ima kdo od bralcev veselje, talent in pripravljenost za dramsko ali tehnično delo, naj se oglasi patru Darku v verskem in kulturnem središču Merrylands. Veseli vas bomo!

HELENA BLAGNE, največja slovenska glasbena ikona, katere trajnost priča o odličnosti, z **novim albumom 'RECI MI' in koncertno turnejo**, ki si jo je v Sloveniji ogledalo preko 50 tisoč ljudi, podira vse rekorde v prodajanosti in s tem obeležuje 20. letnico bleščee kariere.

Novi album je po prodajanosti na prvem mestu že nekaj tednov in ponuja nepozabne hite kot so Rec mi, Hostija, Pijem isto vino.... in bonus track – Agavina pesem iz uspešne gledališke igre Bahtanke, katere besedilo je napisal Saša Losič.

Tokratno ploščo je Helena ustvarjala s priznanimi glasbeniki: tandem Vlašič, Jan Plestenjak in drugi...

Naša prva dama slovenske zabavne glasbe po uspešni koncertni turneji v Sloveniji, Kanadi in ZDA prihaja tudi med svoje rojake v Avstralijo, **skupaj s spremljevalno skupino in priljubljenim belokranjskim humoristom Tonijem GAŠPERIČEM in sicer:**

8. avgusta 2008 v Wollongogu in 9. avgusta v Slovenskem društvu Adelaide.

Koncerti s plesom:

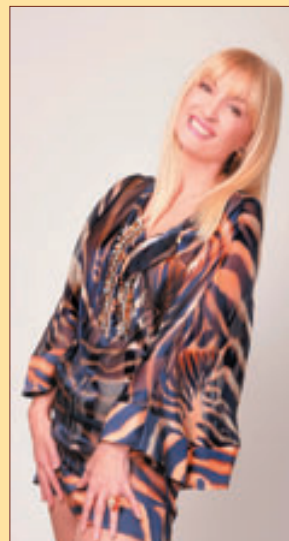
22.8.: Melbourne - Socialno društvo Istra; 23.8.: Avstralsko kulturno društvo Planica - Springvale; 24.8.: Avstralsko kulturno društvo St. Albans

**HELENA SE ŽE SEDAJ VESELI,
DA PRIHAJA V SVOJO DRUGO DOMOVINO AVSTRALIJO.**

Lep pozdrav!

tajnik HELENE BLAGNE

Aleš Marinček: +386-31-548-338

ČUDOVITIH 16 DNI V NOVI ZELANDIJI

Tako le menda Stanko pravi: »V tretje gre rado!« 19. januarja 2008 se nas je zbralo 48 glasnih Slovencev na letališču Tullamarine v Melbournu. Pred odhodom iz Kew-ja nas je na avtobusu pozdravil pater Ciril. Zmolili smo kratko molitev in se z njegovim blagoslovom odpeljali na pot. Zelo lepo sta za nas skrbela gospod Stanko in gospa Mary Prosenak. Po tri in pol urnem letenju smo pristali v Christchurch v Novi Zelandiji. Vstopili smo na avtobus. Naš prijazen šofer Alex nam je razkazal nekaj mesta, kot n. pr. St Helen Bridge of Remembrance in katoliško stolnico, v kateri je grobnica prvega škofa 1856 – 1890. Mesto ima 375 tisoč prebivalcev. Misijonarji, ki so prišli v ta del, so kupili zemljo od Maorijev in tako se je mesto začelo razvijati že leta 1850. Nova Zelandija leži na 45. vzporedniku. Kmetijstvo je glavni zaslužek; država se ponaša s 37 milijoni ovac, 40 milijoni krav, od teh je 8 milijonov krav mlekaric

Frontiera je podjetje za mlečne izdelke, v katero mora biti vključen vsak proizvajalec mleka. Člani so deležni delnic in s tem denarjem pospešujejo podjetje v drugih državah. Vodstvo je dobro in Frontiera je zelo uspešna, kakor tudi kmetje - člani.

Drugi dan po odhodu iz Christchurch smo se vozili po južnem delu – Canterbury Plains do jezera Tekapo. Obiskali smo cerkvico »Dobrega pastirja« s kipom psa volčjaka, ki stoji ob »briljantni vodi«, pred katero smo vsi skupaj zapeli pesem »Lepa si, lepa si, Roža Marija«. Na vožnji ob visokih planinah, zbrušenih go golega od tasmanskega morskega vetra, se nam je v ozadju prikazal Mount Cook, novozelandski orjak, visok 3764 metrov.

Novo Zelandijo je prvi odkril Holandčan. Spopadel se je z Maori leta 1642. Ni vztrajal, zapustil je deželo in se ni nikdar več vrnil. Skoraj 130 let po Abel Tasmanovem odkritju sta leta 1769 kapitan James Cook in Francoz De Seville priveslala na ta otok. Kapitan Cook je pristal v danes poznani Ship Cove, ki naj bi postalo pristanišče za njegovo nadaljnje raziskovanje. Tudi on se je spopadel z Maori, zato je po treh tednih zapustil Novo Zelandijo.

Po dolgi vožnji smo se pripeljali do Omarama.

Vozili smo se ob velikem jezeru Benmore, kjer je ogromna hidroelektrarna. Pot smo nadaljevali ob reki Waitiki do Damaru, ki slovi po apnencu. Naslednje mesto je bilo Dunedin – krasno staro mesto z bogato preteklostjo. Ponaša se z operno hišo. Dunedin univerza slovi po raziskovanju svetovnih kriminalnih dejanj. Videli smo tudi najbolj strmo ulico na svetu. Zabeležena je v Guinness Book of Records. Mesto šteje 125 tisoč prebivalcev in je najstarejše mesto v Novi Zelandiji. Hitro se je širilo zaradi bogastva rudnikov zlata in rodovitne zemlje. Obiskali smo zgodovinsko hišo Olveston. Pri večerji smo doživeli obred Haggis-a, posebnega škotskega pudinga, želodca – znamenita škotska kulinarična posebnost. Pri tem obredu sta sodelovala tudi dva moška in ena ženska iz naše skupine, vsi oblečeni v škotske noše. Z »bagpipes« na čelu so prinašali v dvorano. Smeha je bilo dovolj za vse, ki smo ta obred prvič doživeli.

Naslednji dan smo nadaljevali pot ob Otago polotoku do Larnach gradu. Obiskali smo Glenfalloch Woodland vrt – vse v samem cvetju. V tem kraju je več padavin, zato je vse tako lepo zeleno. Ustavljali smo se v manjših naseljih in ob obcestnih trgovinah, ki so nudile lepo pletene majice in puloverje iz prave Merino volne. Nova Zelandija ima veliko jelenov. Pripeljali so jih leta 1800 iz Anglije in nastale so velike kmetije – gojilnice jelenov. Večinoma jelenovega mesa je za izvoz.

Četrty dan smo nadaljevali pot skozi Balclutha in Gore do Te-Anua (1800 prebivalcev). V popoldanskih urah smo si ogledali podzemsko jamo, odkrito leta 1948. Nadaljevali smo do Fiordland, kjer je skritih veliko lepot. Jama je znamenita po svoji posebnosti in očarljivosti. Nekaj časa smo v jami hodili ob deroči reki. Nato smo sedli v majhen čoln, ki nas je popeljal v popolno temo. V smrtni tišini smo se zagledali v strop jame, na katerem so kot zvezde na nebu migljale svetle lučke -črvički, katerih zadnji deli telesc se svetijo. Čudovit občutek – kot pravljica, ki se ti za vedno vtisne v srce.

Peti dan smo zapustili Te-Anua (drugo največje

jezero v Novi Zelandiji) in se vozili proti čudovitemu Milford Sound. Ogledali smo si Bowen Falls in visoki Mitre Peak. Predor, skozi katerega smo se peljali, so delali 20 let. V popoldanskih urah smo prispeli v Queenstown, ki leži ob jezeru Wakatipu. Mesto šteje 10 tisoč prebivalcev in je znamenito po poletnemu in zimskemu turizmu. Na gosposko večerjo smo se s staro ladjo, ki ima pogon na premog, odpeljali po jezeru Wakatipu na posestvo Walter Peak. Po ogledu posestva, ovčarja – psa, ovc in striženja ovc, smo se vrnili v Queenstown, polni dobre volje ob igranju klavirja in ljudskem petju.

Nadaljevali smo drugi dan do Arowtown, nekdanj bogato mesto z rudniki zlata. V Arowtown je na koncu 18. stoletja priromala mati Mary McKillop. Poučevala je v šoli, pomagala revnim – še danes stoji hišica, v kateri je živela.

Pot smo nadaljevali po Haas-Passu. Čudovita zahodna obala. Alpe so nas spremljale na obeh straneh vijugaste ceste. Ogledali smo si Fox ledenik, največji od dveh, ki se je utrgal od Alp in obtičal na dnu, kot velik kralj. Prespali smo v vasi Fox-Glacier.

26. januarja je bil Dan Avstralije. Med vožnjo med gorovjem, katerega vrhovi so bili zaviti v plašču megle, smo zapeli avstralsko himno. Gospod

Stanko se je lepo zahvalil domovini Sloveniji, ki nam je dala življenje in posvojeni domovini Avstraliji, ki nas je sprejela v svoje naročje.

Pripeljali smo se do Hokitika naselja. Greenstone tovarna in trgovina je bila kar vesela našega obiska. Nakupili smo si različne okraske iz trdega zelenega kamna. Rudnik še vedno deluje v bližini tega naselja. Kamen je tako trd, da so Maori nekdanj iz njega izdelovali orožje. Pot smo nadaljevali do Arthur Pass in nato s turističnim vlakom Trans-Alpine, ki vozi po mostovih in skozi predore do Christchurch.

27. januarja smo zapustili Christchurch; spremljale so nas planjave trt, ribiška vas Kaikoura in nadaljevali preko Marlborough dežele do Pictona. Tako se je končalo potovanje po južnem otoku. Vkrkali smo se na ladjo in po tri-urni plovbi skozi Cook-Strait smo pripluli do Wellingtona, glavnega mesta Nove Zelandije. Mesto trpi zaradi močnih vetrov, s hitrostjo čez 200km na uro. Ceste in hiše so grajene pod kotom 44 stopinj. Muzej Tepapa predstavlja zgodovino belcev in Maori plemena. Mesto je zgrajeno na vulkanskih tleh.

Angleži so prišli v Novo Zelandijo prostovoljno in prinesli s seboj veliko denarja in tudi bolezn, katerih Maori niso poznali. Zaradi teh bolezn je število Maorov začelo padati.

V Novi Zelandiji je samo ena parlamentarna hiša in to v Wellingtonu. Maori niso domačini, ampak so prišli v Novo Zelandijo pred 1000 leti iz Polinezije. Z Angleži so imeli velike bitke. Leta 1840 so se pogovorili in sprejeli pogodbo, ki jim je izboljšala čase.

Šofer nam je povedal lepo zgodbo iz tistega časa (1800-1900): »Dekle je v Angliji delalo v tovarni municije. Dolgčas je preganjala. Začela je s pisanjem listov, katere je dodala k zaboju nabojev. Vojak, ki je ležal v jarku, je pri uporabi nabojev dobil listke z lepimi dopisi. Hranil jih je. Po končanem vojaškem roku je šel v Anglijo iskat to dekle. Našel jo je; poročila sta se in prišla je z njim kot mlada žena.« Resnična zgodba – poročne slike smo videli v muzeju Te Para.

Dvanajsti dan smo vozili po Thermal Explore Highway. Vsi trije vulkani, ki so od časa do časa prebudijo, so zijali v nas: Tangariro, Ruapehu in Ngaruhoe.

Pripeljali smo se v čudovito mesto Rotarua – vsepovsod bruha in puha para iz praktično vrelih tal. Tudi blato ne miruje – vse počasi vre, da je čudo videti. Mesto smrdi po žveplu. Ogledali smo si Valley Springs in vrelce. Mestna bolnišnica in privatne hiše uporabljajo vulkansko energijo za ogrevanje. V tem delu največ živijo Maori. Zelo so napredni in večinoma poročeni z belci. Leta 1870 je v ta kraj prišel princ Alfred, sin kraljice Viktorije - Duke of Edinburg. Vzel je vodo iz terminalnega vrelca in potrdil bodočnost Rotarue.

Obiskali smo Waitangi National Trust Estate. Na sredi velikega vrta stoji hiša, kjer je bila 6. februarja 1840 podpisana pogodba Treaty of Waitangi. Maori so pisali fonetično, zato pogodbe niso prav razumeli. Šele ob prihodu misijonarjev iz Anglije, ki so jih naučili pisati, so se Maori pomirili. Doživeli smo tudi Pohada Ceremony v njihovem svetišču, ponos Maorov. Izražena je bila njihova bogata kulturna dediščina. Pred vhomom v svetišče je bil pripravljen poseben sprejem. Frank Fekonja – »Commander and Chief« je ponosno in z vso pozornostjo stal pred novozelandsko in maorsko zastavo. Po obredu, ki ga je sklenil poglavar Maorijev, nas je Frank lepo predstavil in povedal, od kod prihajamo in da nas zanima njihovo življenje in kultura. Nato smo vsi za njim vstopili v svetišče, vse izrezljano iz lesa – čudovita ročna dela. Videli smo tudi najdaljši čoln: 117 čevljev dolg, izdelan

iz kauri drevesa. Tehta 6 ton na suhem, v vodi pa 12 ton. Vsako leto 6. februarja – dan Maorov – ga zapeljejo v morje za obredno praznovanje. To je najdaljši čoln na svetu – 160 moških sedi in vesla v njem.

Štirinajsti dan smo se vkrcali na katamoran in zapluli do Cape Brett in znamenite luknje v kamniti gori, skozi katero je kapitan spustil našo ladjo. Pristali smo na otoku Russell, kjer stoji najstarejša cerkev s pokopališčem v Novi Zelandiji. Zaključili smo z ogledom mesta Auckland. Mesto šteje milijon in 300 tisoč ljudi – največje in najbolj razvito mesto, zgrajeno leta 1840 kot angleška kolonija. Leži na hribovitih vulkanskih tleh. Veliko Dalmatincev je prišlo že ob nastanku mesta. Poleg velikih nasadov trt so nabirali tudi smolo iz kauri dreves. To drevo zraste do višine 55m. Ta drevesa so bila bolj dragocena za izvoz kot zlato v letih 1800. Če bi vlada ne ukrepala leta 1900, bi gozd popolnoma uničili s sekanjem. Dandanes dreves ne sadijo več, ker rastejo zelo počasi – do zrele višine kar 4000 let. Maori so iz tega drevesa izdelovali čolne in prekrasno pohištvo.

Z vrnitvijo v Christchurch se je končalo naše bogato, šestnajstdnevno potovanje.

Za konec pa še prisrčna hvala gospodu Stanku in gospe Mary Prosenak za tako strokovno izvedeno potovanje. Lepo sta skrbela za nas. Bog vaju živi! Prisrčne pozdrave vsem prijateljem.

Kia ora - Kia ora. **Zora Gec, Melbourne VIC**

KIA ORA!

Kakšno čudovito doživetje na našem potovanju v Novo Zelandijo – Aotearoa. Toliko paše za oči, toliko užitkov – mogočne gore, zeleni gozdovi, kristalno čista jezera, nešteti slapovi, vulkani in ledeniki! Veliko potovanje se je začelo pri Milford Sound – enostavno enkratno. Odvisno od vzdušja fjorda: deževno s slapovi dežnih kapljic ali lesketajočim soncem v globini vode je bilo polno navdiha za duše, ki uživajo v lepoti.

Potovanje na parniku TSS Earnslaw nam je dopustilo doživetje lepote jezera Wakatipu in okoliške pokrajine, Remarkable Mountains.

Inter Islander Ferry nas je povedel skozi Marlborough Sounds in Cook Strait do Wellingtona. Ustavili smo se pri jezeru Taupo in obiskali enkratne Huka slapove. In v Rotorua nas je ljubka voditeljica Jasmin predstavila maorski kulturi in tradiciji s

pripovedmi in legendami o plemenih in prednikih. Jasmin nam je pokazala neizmerno moč Matere Narave v skrivnostih vrelcev, gejzirih, vrelem blatu, vulkanskih žrelih in v puhajočih fumarolah. V teku večera smo bili počaščeni s tradicionalnim maorskim sprejemom in njihovo kulturno skupino, ki nam je predstavila Haka, medtem ko so spretni Poi plesalci plesali in peli tradicionalne in moderne Maori pesmi. Domorodci Aotearoe, Maori, imajo edinstven in zanimiv jezik

Popotnik Tomaž Možina v Novi Zelandiji pri cerkvi Dobrega pastirja.

in kulturo, ki je izredno živa. Toliko viškov turneje: Glow Worm jame, cerkve in stolnice, botanični vrtovi, muzeji in čudovit Bay of Islands, vsak edinstven na svoj način.

Iskrena hvala Stanu Prosenaku, našemu voditelju, njegovi ženi Mary za zabavanje s humorjem, igrami, vprašanji in nagradami; Angelci Veedetz in Franetu Fekonji za serviranje pijače na avtobusu (posebno še na nujnih postajah!) in vsem Melbournčanom za prijateljstvo, katero smo si delili: 16 čudovitih dni smo preživel skupaj in upam, da ste uživali tako, kot midva. Lepa hvala!

Jože in Magda Slavec, Seven Hills, NSW

SEDAJ PISMO IZ SLOVENIJE - OBISK PA V APRILU IN MAJU 2008

Spoštovani g. pater Ciril Božič!

Dragi prijatelji!

Pišem vam iz Izole, iz Slovenije. Sem Marjetka Popovski in z veseljem pozdravljam preko vaše revije Misli, katera je neizmerno bogato zasnovana in jo redno berem preko interneta, vse znane prijatelje, s katerimi sem se srečala, ko ste bili na obisku v Sloveniji. Veliko pozdravov pa pošiljam tudi osebno vsem, kateri skupni znanci so tudi skupni prijatelji.

Preko te čudovite revije pa bi vam rada sporočila, da prihajam na obisk v Avstralijo, točneje v Melbourne in Sydney, 22. aprila, kjer bom do 12. maja 2008. Prihajam na povabilo Pavlič Erminja in žene Heidi iz Geelonga, ki sta v času njunega obiska v Sloveniji obiskala kulturne večere, ki jih prirejam tukaj pri nas.

Poleg tega, da sem že 23 let zaposlena kot diplomirana fizioterapevtka v Domu upokojencev Izola, se tudi ljubiteljsko ukvarjam s petjem slovenskih ljudskih pesmi, ki jih pojem ob spremljavi svoje kitare. Prirejam skupne pevske večere naših najlepših ljudskih pesmi in se imenujejo **ZAPOJMO SI**. To so nepozabna skupna srečanja, kjer pesem povezuje ljudi dobre volje in duša in srce se napolni z lepo domačo pesmijo.

Tako se bomo srečali v soboto, 26. aprila 2008, v istrskem klubu v Melbournu na ribiški noči, 27. aprila pa sva se dogovorila s patrom Cirilom, da se po nedeljski maši v Kew srečamo na druženju in si

ga popestrimo z našo lepo slovensko pesmijo. V soboto, 3. maja, pa se verjetno srečamo v društvu Ivan Cankar v Geelongu, od koder sta tudi Erminjo in Heidi Pavlič, v nedeljo, 4. maja, pa v društvu Jadran. Srčno rada bi obiskala tudi Dom matere Romane, kajti naši varovanci Doma upokojencev Izola in direktor jim pošiljajo pristrčne pozdrave. Pa tudi zapeli bi nekaj skupaj.

V Sydneyu pa se bomo srečali na praznovanju materinskega dne v nedeljo, 11. maja, v klubu Panthers-Triglav.

Hkrati bi pa rada sporočila, oziroma povprašala, ali kdo pozna Grižančič Angela iz Brezovice pri Gradinu (Koper) in se baje nahaja v domu za ostarele v Adelaidi (bila sta pri njemu na obisku zakonca Pavlič). Radi bi mu sporočili, da ga lepo pozdravlja brat Marčelo Grižančič, ki že dolgo let zaradi svoje bolezni živi v Domu upokojencev Izola. Marčelo Grižančič je bil ganjen ob novici, da sta mož in žena Pavlič našla njegovega brata, s katerim sta se zadnjič videla pred 60 leti. Brat Marčelo kljub svoji bolezni z veseljem igra vsak dan na harmoniko in nas razveseljuje s svojimi pesmimi. Če ga kdo pozna, prosimo, naj prenese pozdrave do brata Angela Grižančiča v Adelaidi. V našem domu upokojencev Izola pa so tudi Franza Roža, Emil Rota, Goljuf Kristina in Zupanek Hilda, ki imajo svoje svojce v Avstraliji in jih vse prav lepo pozdravljajo.

Javno bi se rada zahvalila Erminju in Heidi Pavlič iz Geelonga, ki me bosta sprejela in jima pošiljam zahvale vseh njihovih krajanov iz Brezovice, Rosičev, Gradina in okolice, ker sta med obiskom doma s svojo dobro voljo prostovoljno pomagala pri prenovi vaše cerkve v Gradinu. Sedaj je veliko lepše urejena in v zahvalo smo priredili v njej čudovit božični koncert s prazničnim recitalom. Božični koncert so pripravile pevke ženske pevske skupine Dekleta s Škofij, katere sama vodim že od vsega začetka. Koncert, ki bo ostal v nepozabnem spominu, saj so se ga množično udeležili bližnji in daljni krajan, smo tudi posneli na DVD in ga tudi pošiljam zakoncema Pavlič in Vam, gospod Ciril, v poklon in spomin na čudovit dogodek. V njem je tudi posnetek in pozdrav od župnika Nika Rupnika, ki vam je vsem zaželel vsega dobrega.

V zadnji številki revije Misli sem pa zasledila prispevek in vabilo LIKUS-a, naj dodam toliko, da sem tudi sama povezana z obalnim društvom LIKUS, katerega predsednik je Ivan Novak iz Ospa in prirejamo skupne literarne večere. Ker sama tudi pišem poezijo in prirejam literarne večere, sodelujem tudi z istrskim pesnikom, ki je dolgo let živel v Avstraliji. To je Bert Pribac, ki mi je še posebej naročil in prosil, naj vse poznane pozdravim. On živi sedaj v majhni vasi Srgaši pri Koprju in še vedno piše, izdaja svoje zbirke pesmi, ki jih predstavlja na literarnih večerih. Dal mi je tudi svojo novo knjigo, ki jo bom prinesla s seboj in jo podarja ljudem, s katerimi je toliko let živel skupaj.

Veliko bi bilo lepo še napisati, sporočiti in pozdraviti. Pa pustimo še nekaj za dni, ko se bomo videli z nekaterimi in bomo poklepetali ob skupni mizi. Veselim se srečanja in dni, ko si bomo segli v roko in seveda tudi kakšno zapeli skupaj. Saj ljudska pesem je naše neizmerno bogastvo, ki ga je treba hraniti, spoštovati, ker je del našega naroda, naše kulture in ponosa. Naj pesem združuje še na mnoga leta!

Naj vas pristrčno pozdravim, zaželim vse dobro tako v svojem imenu, kakor tudi v imenu od vseh poznanih, seveda v upanju, da se srečamo v aprilu in maju pri vas.

Če želi kdo kaj sporočiti, lahko piše na naslov:

Marjetka Popovski

Tartinijeva 2

SI - 6310 Izola, Slovenija

tel.: + 386 41 435 207. E-mail: FTH@du-izola.si

Do you have a spirit of adventure?

Do you want to see how other Slovenian communities live around the world? Do you want to see a friend? Do you want to see Slovenian Churches around the world? Do you want to experience the world travel?

Here is a chance to travel with us to Argentina, Brazil, USA, Canada, England, Denmark, Sweden, Germany, Switzerland and of course Slovenia with a great finale of the tour in Slovenia.

Your adventure can start now!

The planned itinerary combines many major sightseeing highlights and/or the opportunity to meet other Slovenians around the world, if that is your wish. The itinerary provides choice and flexibility; travel at a slow, comfortable pace; a dedicated escort for the duration of the tour; local tour guides.

Day1 (May 6, 2009)	Sydney to Santiago, Chile
Day 2,3	Mendoza, Argentina
Day 4,5	Buenos Aires, Argentina
Day 6	Sao Paolo, Brazil
Day 7,8,9	Rio De Janeiro, Brazil
Day 10	Miami, U.S.A.
Day 11,12	Chicago, U.S.A.
Day 13,14,15	Cleveland, Ohio
Day 16,17	Niagara Falls, Canada
Day 18,19	Toronto, Canada
Day 20, 21,22	London, England
Day 23,24	Copenhagen, Denmark, Landskrona, Sweden,
Day 25,26	Berlin, Germany
Day 27,28	Zurich, Switzerland
Day 29,30	Ljubljana, Slovenia

(where group arrangements cease)

(individual return flights to Australia can be arranged)

Inclusions:

A fully escorted,
30 day world tour.

Economy class Round-the-World
Airfare, private coach, train travel.

28 nights accommodation in
3/4 star hotels.

All transfers, a number of tours,
entrance fees, meals as per
itinerary.

Details on request.

Price from \$9795.00 Per Person
(Twin Share)

Begin planning now for 2009. Generous discounts for early bookings.
More info in next Misli issue. Contact the Beyond Slovenia for further information.

Telephone: 61 2 9651 3066 or

Australia Wide number 1300 55 75 01

Nina Prakash, Email: nina@impulsetravel.com.au, or
Rebecca Hammond, Email: rebecca@beyondslovenia.com

Vse Slovenije 2009

Predstavljamo slovensko skupnost v Argentini, prvo na poti okoli sveta

Okence v Slovenijo

Slovenska Radijska Oddaja v Argentini

Po podatkih argentinskega Inštituta za raziskavo medijev Mercados y Tendencias leta 1996 je bila "Okence v Slovenijo" tretja najbolj poslušana oddaja ob sobotah med 14.00 in 15.00 uro na argentinskih radio postajah (takrat se je namreč oddaja prenašala v omenjenim urniku). Po raziskavah ki jih je opravil leta 1997 Inštitut za raziskavo medijev IPSA pa je med vsemi oddajami ki jih je ocenjeval (teh je okoli 625) slovenska oddaja med 200 najbolj poslušanih, kar je za etnično oddajo velik uspeh. Po ocenah Inštituta nas samo v območju Buenos Airesa in okolico poslušata 100.000 poslušalcev. Ker pa na tem področju živi okoli 25.000 Slovencev je očitno da nam je uspelo nagovoriti poslušalce drugih narodostnih skupin in same domačine.

Odgovorni urednik je Mirko Vasle, pomočnica urednika je Marjana Pirc ter Betty Miklavc, Ana Ličan in Nestor Stocca, poročevalka iz Ljubljane je Tatjana Willenpart.

Pišite, če bi se radi oglasili na naši oddaji ali če imate novice, ki bi zanimale naše poslušalke.

NASLOV: OKENCE V SLOVENIJO

Avda.DelLibertador672 1001 Buenos Aires Argentina

TEL - FAX + 54 11 4811 5953, +54 11 4657-3288

E-MAIL okenceslo@datamarkets.com.ar

Tatjana Lesjak in Mirko Vasle na seminarju novinarjev 2007. Mirko se je v svoji predstavitvi spomnil preminulih novinarjev v preteklih letih, vključno z Elico Rizmal. Mirka Vasleta večkrat poslušamo na valovih slovenskih radijskih postaj v Avstraliji. Na poti bomo obiskali tudi to radijsko postajo, kar je zagotovil sam urednik, ki se že veseli srečanja z rojaki iz Avstralije.

Slovenska turistična organizacija in Beyond Slovenia se bosta predstavili na Travel Expo v Sydneyu in Melbournu. Obiščite nas!

*Sydney Exhibition Centre, Darling Harbour
Sydney 15. in 16. marca,
razstavni prostor številka E41*

*Melbourne Exhibition Centre
Melbourne 12. in 13. aprila,
razstavni prostor številka F 26*

SLOVENIAN
 MEDIA HOUSE
 PO box 191, SYLVANIA NSW 2224
 Tel: 02 9522 9922
 STIČIŠČE
 AVSTRALSKIH SLOVENCEV
 Domača stran na internetu:
 www.glasslovenije.com.au

Dr Tony Lenko
 Registered Migration Agent MARN 0214093

Svetovanje za vsa področja avstralskega
 migracijskega zakona.

Pridobivanje poklicnih, delovnih, poslovnih
 in drugih viz.

Tel **07 5578 5155**
 Email **tony@activemigration.com**
 Web **www.ActiveMigration.com**

Slovenia
 tel: +386 1 234 9 130
 fax: +386 1 234 9 140
 www.cityhotel.si
 info@cityhotel.si

full buffet breakfast
 or breakfast "to go"

RESTAURANT &
 SUMMER TERRACE

CONVENTION CENTRE
 WI-FI & CYBER CAFE

DISABILITY FRIENDLY
 PETS WELCOME

FREE HEALTH ASSISTANCE
 FREE SAFETY DEPOSIT BOX
 FREE BIKE RENTAL
 FREE POSTCARDS

HOSPITALITY IN THE

of the city

KRAC HOTELS LTD
 DALMATINOVA 15
 SI-1000 LJUBLJANA

Good Income? No Savings?
 105% finance at standard rates.
 No deposit required.

**WHY
 RENT?**

PREMIUM LOANS. LOW WHOLESALE RATES.
 NO ACCOUNT FEES. NO ANNUAL FEES.

133 455
 CALL & ASK US HOW MUCH WE CAN SAVE YOU!

Head Office: 4 Railway Parade Burwood NSW 2134. 133 455. www.royalguardian.com.au. Royal Guardian Mortgage Corporation is a wholly independent trust-structured bank lender providing property loans around Australia. Royal Guardian is a member of the Mortgage Finance Association of Australia. *All loans subject to approval. Terms, fees and conditions apply to all loans. *Minimum 10% deposit. Comparison rate applies to the example given. Different amounts and terms will result in different comparison rates. Costs such as redraw fees or early repayment fees are not included in the comparison rate but may influence the cost of the loan. The comparison rate is based on a \$200,000 loan over 25 years. A comparison rate schedule is available from our Head Office. *Fixed rates may change daily. Royal Guardian will endeavour to hold this rate as long as possible.

Slovensko predsedstvo EU 2008
Slovenian Presidency of the EU 2008
La Présidence slovène de l'UE 2008

VELEPOSLANIŠTVO REPUBLIKE SLOVENIJE

Telefon: 02 6243 4830 Fax: 02 6243 4827

e-mail: VCA@gov.si

www.gov.si/mzz/dkp/vca/eng/

Odpravnik poslov: Gregor Kozovinc

Druga sekretarka: Božena Forštnarič

Veleposlaništvo je odprto vse delovne dni od 9.00 do 16.30

Konzularne ure so od 10.00 do 12.00.

Embassy of Republic of Slovenia

PO Box 284, Civic Square

CANBERRA ACT 2608

GENERALNI KONZULAT RS za NSW

Generalni častni konzul: Alfred Brežnik

Telefon: 02 9517 1591

Fax: 02 9519 8889

E-mail: slovcon@emona.com.au

PO Box 188, COOGEE NSW 2034

TOBIN BROTHERS
FUNERALS

Leaders in Service and Care

VIKTORIJSKIM SLOVENCEM
NA USLUGO V ČASU ŽALOVANJA

Funeral Advice Line

9500 0900

www.tobinbrothers.com.au

GOJAK & MEATS SMALL GOODS

220 Burwood Road
Burwood NSW 2134
Tel.: (02) 9747 4028

Rojakom v Sydneyu se toplo priporočamo.

Slovincem v Melbournu se priporoča
kamnoseško podjetje

LUCIANO VERGA & SONS
ALDO AND JOE MEMORIALS P/L
10 Bancell Street
Campbellfield VIC 3061
Work: tel. 9359 1179
Home: tel. 9470 4046

ZA VSA DELA DAJEMO GARANCIJO!

Are your dentures more comfortable in
a glass...? If so, for a free consultation
contact:

KONFIDENT Pty. Ltd.

STAN KRNEL

dental prosthetist
specialising in dentures and mouthguards

391 Canterbury Road, Vermont VIC 3133

Tel.: (03) 9873 0888

Bi radi imeli umetno zobovje v kozarcu...?

Če ne, z zaupanjem pokličite za prvo
brezplačno posvetovanje.

STANKO KRNEL

zobni tehnik

specialist

za umetno zobovje in zaščitne proteze

IŠČEJO IN POIZVEDUJEMO

Niko Erdelji išče sorodnika **ANTONA BREZIGARJA**, rojenega v Grajski vasi pri Preboldu v Savinjski dolini.

ALOJZ BLAŽEK je bil rojen v Hruševju pri Postojni, leta 1922. Njegov zadnji naslov: Alojz Blažek, Carnarvon, PO (verjetno PO BOX), West Australia. Radi bi mu sporočili, da je z domačimi v Sloveniji vse v redu, pa tudi žalostno vest, da mu je umrla sestra Danjela. Če potrebuje pomoč, mu lahko pomagamo. Če ni več živ, bi radi vedeli, kje je pokopan, če je imel družino, otroke? Radi bi vzpostavili stik z družino.

Še to: Alojz je včasih uporabljal priimek Biaggi, katerega je imel med okupacijo Italije.

Morda ve kdo, kje živi (je živel) **MARIJA RIGG SCHWED**? Njen zadnji naslov je bil: 73 View Point Street, Ararat, Victoria 3377? Stara je približno 70-80 let, lastnica zemljišča v Sloveniji.

Poizveduje Manica Napret.

Morebitne podatke sporočite na uredništvo MISLI. Hvala!

FOTOGRAFIJE SO PRISPEVALI:

Arhiv Misli: 1,3,40. Pater Ciril: 2,3,4,25,26,27,28,34,47,48.

Marija Anžič: 1,3,4. Draga Gelt: 5,6,7,29. Vnet: 7,8.

p. Robert Bahčič: 9. Pater Janez: 11,12. Olga Konda: 13.

Martha Magajna: 14,16,20,21,22,23.

Družina Andrejaš: 16. Mirko Cuderman: 17,18,19.

Družina Matuš: 20. Florjan Auser: 23,42,43. Vinko

Rizmal: 33. Jožica Gerden: 33. Aleš Marinček: 36. Stanko

Prosenak: 38. Tomaž Možina: 40. Marjetka Popovski: 41.

SPOROČILA FOTOGRAFIJ

NASLOVNA STRAN ZGORAJ:

Po mili zimi je v Sloveniji hitro nastopila pomlad. Življenje se naglo prebuja in razcveta z vsem neizmernim bogastvom barv in oblik. Tudi velika noč, ki jo letos obhajamo 23. marca, je praznik življenja.

NASLOVNA STRAN SPODAJ:

Na severni polobli pomlad, na južni jesen. Južni otok Nove Zelandije je v jeseni še posebej barvit. Takšen pa je pogled na del mesta QUEENSTOWN z jezerom Lake Wakatipu in nad dva tisoč visokim pogorjem The Remarkables v ozadju.

PREDZADNJA STRAN OVITKA – STRAN 47:

Glej, kako lep je ta naš svet – naslovna stran odlične knjige Cirila Velkovrha iz Ljubljane. Lepo darilo za različne priložnosti.

PREGARJE V BRKINIH – o njih piše Alma Štefanič iz Sydneya na strani 24 v teh Mislih.

Župnik g. Tone Vrisk se je v Sydneyu srečal s Sašo in Dušanom Lajovic na njenem domu.

KRST Natashe Katherine NOVAK v Kew, 9. februarja 2008. Njen oče Janez je pomagal že pokojnemu p. Baziliju pri urejanju naslovov Misli in to še vedno rad naredi, kadar ga pokličemo (Janez je tretji z leve, ob njem njegova žena Joanne s sinom Nicholasom spredaj).

ZADNJA STRAN OVITKA – STRAN 48:

UTRINKI Z 11. SLOVENSKEGA FESTIVALA NA

SLOVENSKEM DRUŠTVU JADRAN, 1. in 2. marca 2008:

Rudi Iskra z možmi ansambla Snežnik iz Slovenije.

Chris in Metka McKean s priznanjem - med Petrom Mandeljem OAM in p. Cirilom.

Folklorna skupina Iskra v spletu gorenjskih plesov.

Fantje in dekleta, moške in žene v prazničnih gorenjskih narodnih nošah.

Cerkveni pevski zbor je pel pri sveti maši.

Trije Bole-Štolfa rodovi.

Stanko in Marija Starc sta imela lepo stojnico v koči, kjer je bila razstava ročnih del. Prodajala sta med in voščene sveče. Magda Pišotek je ravno kupovala.

Ponosen Stojan Brne med hčerko in ženo Nado.

Radijski sodelavci:

Tanja Smrdel (SBS Sydney) ter Lenti Lenko OAM in Meta Lenarčič (3 ZZZ Melbourne).

AD CAPRY PTY. LTD.
Shower Screens

Specialised in:
◆ Frameless ◆ Semi Frameless ◆ Framed
SHOWERSCREENS & MIRRORS

AL DVORJAK
0421 782 005

Ph: 9687 5545
Fax: 9687 5545
sales@adcapry.com.au
www.adcapry.com.au

27A Alto St., South
Wentworthville NSW 2145

Misli Thoughts - Božje in človeške - Misli Thoughts - Božje in človeške

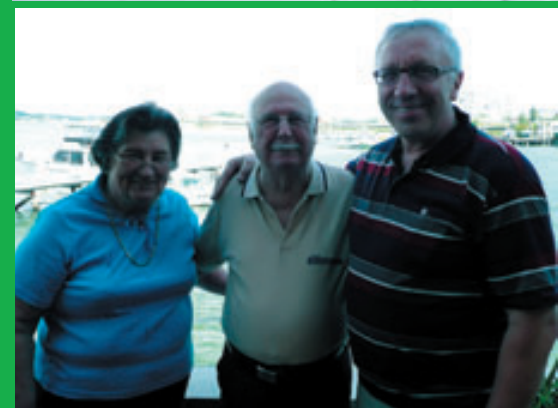
Religious and Cultural Bi-Monthly Magazine in Slovenian language. Informativna dvomesečna revija za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji | Ustanovljena (Established) leta 1952 | **Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia.** Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji | **Urednik in upravnik (Editor and Manager):** p. Ciril A. Božič, OFM, Baraga House, 19 A Beckett Street, KEW VIC 3101 | Ureja (Production Editor) in računalniški prelom: Marija Anžič, Ljubljana | **Naslov: MISLI, PO Box 197, KEW VIC 3101 | Tel.: 03 9853 7787 | Fax: 03 9853 6176 E-mail: misli@bigpond.com** | Naročnina za leto 2008 je 30 avstralskih dolarjev, zunaj Avstralije letalsko 70 dolarjev | Naročnina se plačuje vnaprej | **Poverjenišтво** za MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji | Rokopisov ne vračamo | Prispevkov brez podpisa ne objavljamo | Za objavljene članke odgovarja pisec sam | **Vnašanje in priprava strani (Typing and Lay-out):** MISLI, 19 A Beckett Street, Kew Vic 3101 | **Tisk (Printing):** **Distinction Printing Pty. Ltd.,** 164 Victoria Street, BRUNSWICK VIC 3056 | **Tel.: 03 9387 8488 | Fax: 03 9380 2141.** **Misli na internetu:** | Florjan Auser | <http://www.glasslovenije.com.au> - Tam kliknite na MISLI. **ISSN 1443-8364**

CIRIL VELKOVH

GLEJ, KAKO LEP JE TA NAŠ SVET

PREGARJE

V SLOVENSKEM KLUBU ST. ALBANS: Po nedeljski maši, 10. februarja 2008, so člani kluba pripravili poslovilno večerjo za g. Toneta Vriska, župnika Črne na Koroškem, ki je bil mesec dni na obisku pri svojem bratranceu Tonetu Vrisku in njegovi družini v Melbournu. Po večerji je med pesmijo nastala pričujoča fotografija.

